

GUVERNUL ROMÂNIEI
ORDONANȚĂ

**privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul
României și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind
regimul străinilor în România**

În temeiul art.108 din Constituția României, republicată, și al art.1 pct. III
poz. 4 din Legea nr.119/2014 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

**Titlul I – Încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul
României**

Capitolul I – Domeniu de aplicare și definiții

Art.1 – Prezentul titlu reglementează încadrarea în muncă și detașarea
străinilor pe teritoriul României.

Art.2 – (1) În sensul prezentei ordonanțe, termenii și expresiile de mai jos
semnifică după cum urmează:

a) *angajator* - persoana juridică sau persoana fizică cu sediul social sau
profesional, respectiv domiciliul în România ori filiala din România a unei
persoane juridice străine cu sediul în străinătate, care încadrează în muncă sau

străin în condițiile Legii nr.53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare „Codul muncii”;

b) *beneficiarul prestării de servicii* - persoana fizică sau juridică din România ori o reprezentanță, sucursală sau filială din România a unei persoane juridice străine care, în baza unui contract sau după caz, a unei decizii de detașare, primește în vederea desfășurării unei activități lucrative pe teritoriul României un străin angajat al unei persoane juridice cu sediul în străinătate;

c) *aviz de angajare* - documentul oficial eliberat de către Inspectoratul General pentru Imigrări, care atestă dreptul unui angajator de a încadra în muncă un străin pe o anumită funcție;

d) *aviz de detașare* - documentul oficial eliberat de către Inspectoratul General pentru Imigrări, care dă dreptul titularului să solicite o viză de lungă ședere în scop de detașare și un permis de ședere în acest scop pentru o perioadă de maximum un an la un interval de minimum 5 ani, în baza deciziei de detașare de la un angajator persoană juridică cu sediul în străinătate la un beneficiar, persoană fizică sau juridică din România ori o reprezentanță, sucursală sau filială din România a unei persoane juridice străine. În temeiul prevederilor acordurilor, convențiilor sau înțelegerilor internaționale la care România este parte, perioada pentru care lucrătorul detașat desfășoară activitatea pe teritoriul României poate fi prelungită în condițiile și situațiile prevăzute în mod expres de acestea;

e) *lucrător permanent* - străinul încadrat în muncă pe teritoriul României cu contract individual de muncă pe durată nedeterminată sau pe durată determinată, încheiat cu un angajator în baza avizului de angajare;

f) *lucrător stagiar* - străinul încadrat în muncă pe teritoriul României în baza avizului de angajare, pentru efectuarea unui stagiu cu durată determinată în scopul obținerii unei calificări profesionale sau îmbunătățirii pregătirii profesionale, precum și al îmbunătățirii cunoștințelor lingvistice și culturale;

g) *lucrător sezonier* – străinul încadrat în muncă pe teritoriul României într-un sector în care activitatea se desfășoară în funcție de sezonul de succesivitate

anotimpurilor, cu contract individual de muncă pe durată determinată care nu poate depăși 6 luni într-un interval de 12 luni, încheiat cu un angajator în baza avizului de angajare;

h) *lucrător transfrontalier* – străinul, cetățean al unui stat ce are frontieră comună cu România și care locuiește în zona de frontieră a statului respectiv, încadrat în muncă într-o localitate de frontieră de pe teritoriul României cu contract individual de muncă pe durată nedeterminată sau pe durată determinată, încheiat cu un angajator în baza avizului de angajare;

i) *lucrător înalt calificat* - străinul încadrat în muncă pe teritoriul României pe un loc de muncă înalt calificat, cu contract individual de muncă pe durată nedeterminată sau pe durată determinată de cel puțin un an, încheiat cu un angajator în baza avizului de angajare;

j) *lucrător detașat* - străinul calificat, angajat al unei persoane juridice cu sediul în străinătate, care poate să desfășoare o activitate lucrativă pe teritoriul României în una din următoarele situații:

(i) este detașat pe teritoriul României, în cadrul unui contract încheiat între întreprinderea care face detașarea și beneficiarul prestării de servicii care își desfășoară activitatea în România;

(ii) este detașat la o reprezentanță, sucursală sau filială din România a unei persoane juridice străine;

(iii) este detașat la o întreprindere care aparține unui grup de întreprinderi, recunoscut conform legislației naționale, situată pe teritoriul României;

k) *personal cu calificare specială* - profesorii universitari, cercetătorii și personalul științific care desfășoară în România o activitate academică sau o activitate de cercetare în cadrul instituțiilor de învățământ superior acreditate/autorizate să funcționeze provizoriu, instituțiilor de educație și cercetare, autorităților și instituțiilor din sistemul administrației publice centrale,

l) *loc de muncă înalt calificat* - locul de muncă al unei persoane care are în scopul exercitării unei activități salariate, reale și efective, în beneficiul său sau

coordonarea altei persoane, este plătită și are competențe adecvate și specifice necesare, demonstrate prin calificări profesionale superioare;

m) *calificări profesionale superioare* - calificările atestate prin prezentarea calificărilor din învățământul postliceal sau superior ori prin documente care atestă obținerea în România sau în alt stat membru al Uniunii Europene a calificării profesionale, ca urmare a unei experiențe profesionale cu un nivel de cunoștințe comparabil cu calificările din învățământul postliceal ori superior, cu relevanță în profesia sau sectorul specificat în contractul de muncă ori în oferta fermă de angajare;

n) *calificare din învățământul postliceal sau superior* - orice diplomă, certificat sau alt titlu oficial de calificare emisă/emis de către o autoritate competentă, prin care se atestă absolvirea unui program de învățământ postliceal ori superior;

o) *programe de învățământ postliceal sau superior* - serie de cursuri, cu durata de minimum 3 ani, urmate după absolvirea învățământului liceal și furnizate de o unitate/instituție de învățământ recunoscută de către statul în care aceasta se găsește;

p) *drept de muncă* – dreptul străinilor de a fi încadrați în muncă sau detașați pe teritoriul României.

(2) Prezenta ordonanță utilizează termeni și expresii având semnificația prevăzută în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr.194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și, în cuprinsul Codului muncii.

Capitolul II – Încadrarea în muncă a străinilor pe teritoriul României

Secțiunea 1 – Dispoziții generale privind încadrarea în muncă străinilor

Art.3 – (1) Străinii cu ședere legală pe teritoriul României pot fi încadrați în muncă în baza avizului de angajare obținut de angajatori în condițiile prezentei ordonanțe.

(2) Prin excepție de la alin.(1), nu este necesară obținerea avizului de angajare pentru încadrarea în muncă pe teritoriul României a străinilor din următoarele categorii:

a) străinii al căror acces liber pe piața muncii din România este stabilit prin tratate încheiate de România cu alte state;

b) străinii care urmează să desfășoare activități didactice, științifice sau alte categorii de activități specifice cu caracter temporar în instituții de profil acreditate ori autorizate provizoriu din România, în baza unor acorduri bilaterale sau ca titulari ai unui drept de ședere temporară pentru desfășurarea de activități de cercetare științifică și personalul cu calificare specială, în baza ordinului ministrului educației naționale, precum și străinii care desfășoară activități artistice în instituții de cultură din România, în baza ordinului ministrului culturii;

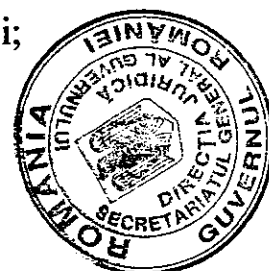
c) străinii care urmează să desfășoare pe teritoriul României activități temporare solicitate de ministere ori de alte organe ale administrației publice centrale sau locale ori de autorități administrative autonome;

d) străinii care sunt numiți la conducerea unei filiale, reprezentanțe sau sucursale de pe teritoriul României a unei companii care are sediul în străinătate, în conformitate cu actele prevăzute de legislația română care fac dovada în acest sens;

e) străinii titulari ai dreptului de ședere pe termen lung pe teritoriul României;

f) străinii titulari ai dreptului de ședere temporară pentru reîntregirea familiei în calitate de membrii de familie ai unui cetățean român;

g) străinii titulari ai dreptului de ședere temporară pentru studii;

h) străinii titulari ai dreptului de ședere temporară acordat potrivit prevederilor art.130 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

i) străinii care au beneficiat anterior de un drept de ședere pe teritoriul României de cel puțin 3 ani, în calitate de membri de familie ai unui cetățean român și care se află în una din situațiile prevăzute la art. 64 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

j) străinii care au dobândit o formă de protecție în România;

k) solicitanții de azil de la data la care au dreptul de a primi acces la piața forței de muncă potrivit Legii nr.122/2006 privind azilul în România, cu modificările și completările ulterioare, dacă se mai află în procedura de determinare a unei forme de protecție;

l) străinii tolerați, pe perioada cât li s-a acordat tolerarea rămânerii pe teritoriul României.

(3) Străinii titulari ai dreptului de ședere temporară pentru studii pot fi încadrați în muncă pe teritoriul României fără aviz de angajare numai cu contract individual de muncă cu timp parțial cu durata muncii de maxim 4 ore pe zi.

Art.4 – (1) Avizul de angajare se eliberează de către Inspectoratul General pentru Imigrări la cererea angajatorului dacă sunt îndeplinite condițiile generale prevăzute la alin.(2) și condițiile speciale prevăzute de prezenta ordonanță în funcție de tipul de lucrător.

(2) Condițiile generale pentru eliberarea avizului de angajare sunt următoarele:

a) angajatorul persoană juridică, persoană fizică autorizată sau întreprindere individuală desfășoară efectiv activitatea pentru care încadrarea în muncă a străinului;

b) angajatorul are achitate obligațiile către bugetul de stat pe ultimul trimestru, anterior depunerii cererii;

c) angajatorul nu a fost condamnat definitiv pentru o infracțiune prevăzută de Codul muncii ori pentru o infracțiune contra persoanei săvârșită cu intenție, prevăzută de Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Codul penal;

d) angajatorul nu a fost sancționat potrivit art.36 alin.(1) din prezenta ordonanță, art.260 alin.(1) lit.e) din Codul muncii sau potrivit art.9 alin.(1) lit.a) din Hotărârea Guvernului nr.500/2011 privind registrul general de evidență a salariaților, cu modificările și completările ulterioare, în ultimii 3 ani anteriori depunerii cererii;

e) contingentul anual pe tipuri de lucrători nou admiși pe piața forței de muncă stabilit potrivit prevederilor art.29 alin.(1) nu a fost epuizat;

f) străinul pe care angajatorul intenționează să îl încadreze în muncă îndeplinește condițiile prevăzute la art. 6 alin.(1) lit. a), e), g) și h), art.11 și art.27 alin.(2) lit.c) și e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare și nu se află în vreunul dintre cazurile de nepermitere a intrării în România prevăzute la art.8 alin.(1) lit.b) - d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art.5 – (1) În vederea obținerii avizului de angajare, angajatorul depune la Inspectoratul General pentru Imigrări o cerere însoțită de:

a) copia documentului de trecere a frontierei, valabil, al străinului pe care intenționează să îl încadreze în muncă și, după caz, copia permisului de ședere temporară în România al acestuia;

b) două fotografii tip 3/4 ale străinului;

c) declarația pe propria răspundere a străinului că este apt din punct de vedere medical pentru a fi încadrat în muncă și că are cunoștințe minime de limba română;

d) fișa postului pentru locul de muncă vacant;

e) documentele care fac dovada îndeplinirii condițiilor generale prevăzute la art.4 alin.(2) lit.a)-c);

f) documentele care fac dovada îndeplinirii condițiilor speciale prevăzute de prezenta ordonanță în funcție de tipul de lucrător.

(2) Angajatorul persoană fizică trebuie să depună și copia actului său de identitate.

Art.6 – (1) Dovada îndeplinirii condiției generale prevăzute la art.4 alin.(2) lit.a) se face prin prezentarea de către angajatorul persoană juridică, persoană fizică autorizată sau întreprindere individuală a următoarelor documente:

a) certificatul de înmatriculare sau înregistrare în Registrul comerțului ori certificatul de înscriere în Registrul asociațiilor și fundațiilor, în copie și în original;

b) certificatul constatator din care să rezulte că în Registrul comerțului sau, după caz, în Registrul asociațiilor și fundațiilor nu au fost înregistrate mențiuni privind deschiderea procedurii falimentului.

(2) Dovada îndeplinirii condiției generale prevăzute la art.4 alin.(2) lit.b) se face prin prezentarea de către angajator a certificatului de atestare fiscală emis de administrația finanțelor publice în a cărei rază teritorială își are sediul social sau profesional ori, după caz, domiciliul angajatorului, privind achitarea obligațiilor către bugetul de stat la sfârșitul trimestrului încheiat anterior depunerii cererii.

(3) Dovada îndeplinirii condiției generale prevăzute la art.4 alin.(2) lit.c) se face prin prezentarea de către angajator a cazierului judiciar.

(4) Verificarea condițiilor generale prevăzute la art.4 alin.(2) lit.d)-f) se realizează de către Inspectoratul General pentru Imigrări prin formațiunile sale teritoriale.

Secțiunea a 2-a – Încadrarea în muncă a străinilor ca lucrători permanenți

Art.7 – (1) Avizul de angajare pentru lucrători permanenți se eliberează angajatorului în vederea încadrării în muncă a unui străin cu contract individual de muncă cu normă întreagă pe durată nedeterminată sau determinată. Contractul individual de muncă pe perioadă determinată se prelungește în condițiile prevăzute de Codul muncii, fără obținerea unui nou aviz de angajare, în situația în care se mențin condițiile de angajare pe locul de muncă respectiv.

(2) Condițiile speciale pentru eliberarea avizului de angajare pentru lucrători permanenți sunt următoarele:

a) angajatorul a depus diligențe pentru ocuparea locului de muncă vacant de către un cetățean român, de către un cetățean al unui alt stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, de către un cetățean al Confederației Elvețiene sau de către un străin titular al dreptului de ședere pe termen lung pe teritoriul României;

b) angajatorul intenționează să încadreze în muncă un străin cu contract individual de muncă cu normă întreagă pe durată nedeterminată sau determinată;

c) străinul pe care angajatorul intenționează să îl încadreze pe locul de muncă vacant îndeplinește condițiile de pregătire profesională, experiență în activitate sau autorizare prevăzute de legislația în vigoare pentru ocuparea acelui loc de muncă și nu are antecedente penale incompatibile cu activitatea pe care urmează să o desfășoare pe teritoriul României.

(3) Avizul de angajare pentru lucrători permanenți se eliberează fără îndeplinirea condiției prevăzute la alin.(2) lit.a) dacă locul de muncă vacant este funcția de administrator societate reglementată de Legea societăților nr. 31/1990,

republicată, cu modificările și completările ulterioare, iar la angajatorul în cauză nu mai este alt străin angajat pe o astfel de funcție.

(4) Avizul de angajare pentru lucrători permanenți se eliberează fără îndeplinirea condițiilor speciale prevăzute la alin.(2) lit.a) și c) dacă locul de muncă vacant este pentru sportivi profesioniști, iar angajatorul în cauză este o persoană juridică al cărei obiect principal de activitate îl constituie desfășurarea de activități sportive.

Art.8 – (1) Dovada îndeplinirii condiției speciale prevăzută la art.7 alin.(2) lit.a) se face prin prezentarea de către angajator a următoarelor documente:

a) organigrama angajatorului cu precizarea funcțiilor ocupate și vacante;
b) adeverința cu privire la forța de muncă disponibilă pentru locul de muncă vacant, eliberată cu cel mult 60 de zile anterior depunerii cererii pentru avizul de angajare de agenția pentru ocuparea forței de muncă în a cărei rază teritorială își are sediul social sau profesional angajatorul;

c) dovada publicării într-un cotidian de largă circulație din România a cel puțin unui anunț pentru ocuparea locului de muncă vacant. În situația în care există forță de muncă disponibilă pentru locul de muncă vacant, angajatorul trebuie să facă dovada publicării a cel puțin trei anunțuri consecutive pentru ocuparea locului de muncă vacant;

d) copia procesului-verbal întocmit de angajator cu privire la selecția realizată pentru ocuparea locului de muncă vacant, ca urmare a publicării anunțului/anunțurilor prevăzute la lit.c).

(2) Dovada îndeplinirii condiției speciale prevăzute la art.7 alin.(2) lit.b) se face prin prezentarea de către angajator a copiei ofertei ferme de angajare.

(3) Dovada îndeplinirii condiției speciale prevăzută la art.7 alin.(2) lit.c) se face prin prezentarea de către angajator a următoarelor documente:

a) curriculum vitae al străinului;

b) documentul de autorizare prevăzut de lege, atunci când este cazul;

c) cazierul judiciar al străinului sau alt document cu aceeași valoare juridică, eliberat de autoritățile din țara de origine sau reședință, tradus și legalizat în condițiile legii.

(4) La curriculum vitae al străinului se atașează, atunci când este cazul, unul dintre următoarele documente:

a) atestatul de recunoaștere a studiilor necesare ocupării locului de muncă vacant, eliberat de Ministerul Educației Naționale, în condițiile prevăzute de legislația în domeniu, sau diploma de studii eliberată de instituții de învățământ acreditate în România;

b) copiile documentelor care atestă pregătirea profesională obținută în afara sistemului de învățământ sau, după caz, care atestă experiența profesională, traduse și legalizate în condițiile legii;

c) copiile documentelor care atestă obținerea în România sau în alt stat membru al Uniunii Europene a calificării profesionale necesare ocupării locului de muncă vacant, traduse și legalizate în condițiile legii, atunci când este cazul;

Secțiunea a 3-a – Încadrarea în muncă a străinilor ca lucrători stagiați

Art.9 – (1) Avizul de angajare pentru lucrători stagiați se eliberează exclusiv angajatorului persoană juridică în vederea încadrării în muncă a unui străin pentru efectuarea unui stagiu cu durată determinată în scopul obținerii unei calificări profesionale sau îmbunătățirii pregătirii profesionale, precum și al îmbunătățirii cunoștințelor lingvistice și culturale. Durata stagiului nu poate fi prelungită.

(2) Condițiile speciale pentru eliberarea avizului de angajare pentru lucrători stagiați sunt următoarele:

a) angajatorul a depus diligențe pentru încadrarea în muncă în vederea efectuării stagiului a unui cetățean român, a unui cetățean al altui stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, a unui cetățean al

Confederației Elvețiene sau a unui străin titular al dreptului de ședere pe termen lung pe teritoriul României;

b) angajatorul intenționează să încadreze în muncă un străin pentru efectuarea unui stagiu cu durată determinată în scopul obținerii unei calificări profesionale sau îmbunătățirii pregătirii profesionale, precum și al îmbunătățirii cunoștințelor lingvistice și culturale;

c) străinul pe care angajatorul intenționează să îl încadreze în muncă îndeplinește condițiile de studii sau calificare profesională pentru efectuarea stagiului și nu are antecedente penale incompatibile cu activitatea pe care urmează să o desfășoare pe teritoriul României.

Art.10 – (1) Dovada îndeplinirii condiției speciale prevăzută la art.9 alin.(2) lit.a) se face prin prezentarea de către angajator a următoarelor documente:

a) dovada publicării într-un cotidian de largă circulație din România a cel puțin unui anunț pentru încadrarea în muncă în vederea efectuării stagiului;

b) copia procesului-verbal întocmit de angajator cu privire la selecția realizată pentru încadrarea în muncă în vederea efectuării stagiului.

(2) Dovada îndeplinirii condițiilor speciale prevăzute la art.9 alin.(2) lit.b) se face prin prezentarea de către angajator a următoarelor documente:

a) copia ofertei ferme de angajare;

b) copia contractului de stagiu încheiat sau care urmează să se încheie odată cu încheierea contractului individual de muncă.

(3) Dovada îndeplinirii condițiilor speciale prevăzute la art.9 alin.(2) lit.c) se face prin prezentarea de către angajator a următoarelor documente:

a) curriculum vitae al străinului;

b) copiile documentelor care atestă pregătirea profesională obținută în afara sistemului de învățământ, traduse și legalizate în condițiile legii;

c) copiile documentelor care atestă obținerea în România sau în alt stat membru al Uniunii Europene a calificării profesionale necesare efectuării stagiului, traduse și legalizate în condițiile legii, atunci când este cazul.

Secțiunea a 4-a – Încadrarea în muncă a străinilor ca lucrători sezonieri

Art.11 – (1) Avizul de angajare pentru lucrători sezonieri se eliberează angajatorului în vederea încadrării în muncă a unui străin într-un sector în care activitatea se desfășoară în funcție de succesiunea anotimpurilor, cu contract individual de muncă cu normă întreagă pe durată determinată care nu poate depăși 6 luni într-un interval de 12 luni. Contractul individual de muncă nu poate fi prelungit.

(2) Condițiile speciale pentru eliberarea avizului de angajare pentru lucrători sezonieri sunt următoarele:

a) angajatorul intenționează să încadreze în muncă un străin cu contract individual de muncă cu normă întreagă pe durată determinată care nu poate depăși 6 luni într-un interval de 12 luni;

b) străinul pe care angajatorul intenționează să îl încadreze pe locul de muncă vacant îndeplinește condițiile de pregătire profesională, experiență în activitate sau autorizare prevăzute de legislația în vigoare pentru ocuparea acelui loc de muncă.

Art.12 – (1) Dovada îndeplinirii condiției speciale prevăzută la art.11 alin.(2) lit.a) se face prin prezentarea de către angajator a copiei ofertei ferme de angajare.

(2) Dovada îndeplinirii condiției speciale prevăzută la art.11 alin.(2) lit.b) se face prin prezentarea de către angajator a următoarelor documente:

a) curriculum vitae al străinului;

b) documentul de autorizare prevăzut de lege, atunci când este cazul;

(3) La curriculum vitae al străinului se atașează, atunci când este cazul, unul dintre următoarele documente:

a) atestatul de recunoaștere a studiilor necesare ocupării locului de muncă vacant, eliberat de Ministerul Educației Naționale, în condițiile prevăzute de legislația în domeniu, sau diploma de studii eliberată de instituții de învățământ acreditate în România;

b) copiile documentelor care atestă pregătirea profesională obținută în afara sistemului de învățământ sau, după caz, care atestă experiența profesională, traduse și legalizate în condițiile legii;

c) copiile documentelor care atestă obținerea în România sau în alt stat membru al Uniunii Europene a calificării profesionale necesare ocupării locului de muncă vacant, traduse și legalizate în condițiile legii, atunci când este cazul.

(4) În vederea eliberării avizului de angajare pentru încadrarea în muncă a unui străin ca lucrător sezonier la angajatorul la care a desfășurat anterior aceeași activitate, nu este necesară depunerea documentelor care fac dovada îndeplinirii condițiilor speciale prevăzute la art.15 alin.(2), dacă străinul a respectat obligația de a părăsi teritoriul României la încetarea contractului individual de muncă anterior.

Secțiunea a 5-a – Încadrarea în muncă a străinilor ca lucrători transfrontalieri

Art.13 – (1) Avizul de angajare pentru lucrători transfrontalieri se eliberează angajatorului în vederea încadrării în muncă într-o localitate de frontieră de pe teritoriul României, cu contract individual de muncă cu normă întreagă pe durată nedeterminată sau pe durată determinată, a unui străin, cetățean al unui stat ce are frontieră comună cu România și care locuiește în zona de frontieră a statului respectiv. Contractul individual de muncă pe perioadă determinată se prelungește în condițiile prevăzute de Codul muncii, fără obținerea unui nou aviz de angajare.

(2) Condițiile speciale pentru eliberarea avizului de angajare pentru lucrători transfrontalieri sunt următoarele:

a) angajatorul intenționează să încadreze în muncă într-o localitate de frontieră de pe teritoriul României, cu contract individual de muncă cu normă întreagă pe durată nedeterminată sau determinată, un străin, cetățean al unui stat ce are frontieră comună cu România și care locuiește în zona de frontieră a statului respectiv;

b) străinul pe care angajatorul intenționează să îl încadreze pe locul de muncă vacant îndeplinește condițiile de pregătire profesională, experiență în activitate sau autorizare prevăzute de legislația în vigoare în România pentru ocuparea aceluși loc de muncă și nu are antecedente penale incompatibile cu activitatea pe care urmează să o desfășoare pe teritoriul României.

Art.14 – (1) Dovada îndeplinirii condiției speciale prevăzută la art.13 alin.(2) lit.a) se face prin prezentarea de către angajator a următoarelor documente:

- a) copia ofertei ferme de angajare;
- b) copia documentului de identitate, valabil, al străinului.

(2) Dovada îndeplinirii condițiilor speciale prevăzute la art.13 alin.(2) lit.b) se face prin prezentarea de către angajator a următoarelor documente:

- a) curriculum vitae al străinului;
- b) documentul de autorizare prevăzut de lege, atunci când este cazul;
- c) cazierul judiciar al străinului sau alt document cu aceeași valoare juridică, eliberat de autoritățile din țara de origine sau reședință, tradus și legalizat în condițiile legii.

(3) La curriculum vitae al străinului se atașează, atunci când este cazul, unul dintre următoarele documente:

- a) atestatul de recunoaștere a studiilor necesare ocupării locului de muncă vacant, eliberat de Ministerul Educației Naționale, în condițiile prevăzute de

legislația în domeniu, sau diploma de studii eliberată de instituții de învățământ acreditate în România;

b) copiile documentelor care atestă pregătirea profesională obținută în afara sistemului de învățământ sau, după caz, care atestă experiența profesională, traduse și legalizate în condițiile legii;

c) copiile documentelor care atestă obținerea în România sau în alt stat membru al Uniunii Europene a calificării profesionale necesare ocupării locului de muncă vacant, traduse și legalizate în condițiile legii, atunci când este cazul.

Secțiunea a 6-a – Încadrarea în muncă a străinilor ca lucrători înalt calificați

Art.15 – (1) Avizul de angajare pentru lucrători înalt calificați se eliberează exclusiv angajatorului persoană juridică în vederea încadrării în muncă a unui străin pe un loc de muncă înalt calificat, cu contract individual de muncă cu normă întreagă pe durată nedeterminată sau pe durată determinată de cel puțin un an. Contractul individual de muncă pe perioadă determinată se prelungește în condițiile prevăzute de Codul muncii, fără obținerea unui nou aviz de angajare.

(2) Condițiile speciale pentru eliberarea avizului de angajare pentru lucrători înalt calificați sunt următoarele:

a) angajatorul intenționează să încadreze în muncă un străin pe un loc de muncă înalt calificat, cu contract individual de muncă cu normă întreagă pe durată nedeterminată sau pe durată determinată de cel puțin un an și să îi plătească un salariu de cel puțin 4 ori câștigul salarial mediu brut;

b) străinul pe care angajatorul intenționează să îl încadreze pe locul de muncă vacant îndeplinește condițiile de pregătire profesională, experiență în activitate sau autorizare prevăzute de legislația în vigoare pentru ocuparea locului de muncă înalt calificat și nu are antecedente penale incompatibile cu activitatea pe care urmează să o desfășoare pe teritoriul României.

Art.16 – (1) Dovada îndeplinirii condiției speciale prevăzută la art.15 alin.(2) lit.a) se face prin prezentarea de către angajator a copiei ofertei ferme de angajare.

(2) Dovada îndeplinirii condițiilor speciale prevăzute la art.15 alin.(2) lit.b) se face prin prezentarea de către angajator a următoarelor documente:

- a) curriculum vitae al străinului;
- b) documentul de autorizare prevăzut de lege, atunci când este cazul;
- c) cazierul judiciar al străinului sau alt document cu aceeași valoare juridică, eliberat de autoritățile din țara de origine sau reședință, tradus și legalizat în condițiile legii.

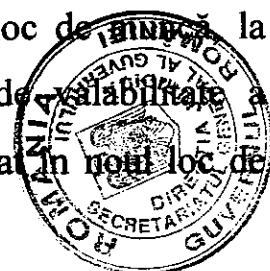
(3) La curriculum vitae al străinului se atașează unul dintre următoarele documente:

a) atestatul de recunoaștere a studiilor, eliberat de Ministerul Educației Naționale, în condițiile prevăzute de legislația în domeniu, sau diploma de studii/certificatul de calificare eliberată/eliberat de unități/instituții de învățământ acreditate în România, care fac dovada calificării din învățământul postliceal sau superior, atât în cazul profesiilor reglementate, cât și în cazul profesiilor nereglementate;

b) documentele care atestă obținerea în România sau în alt stat membru al Uniunii Europene, ca urmare a unei experiențe profesionale cu un nivel de cunoștințe comparabil cu calificările din învățământul postliceal sau superior, a calificării profesionale superioare necesare ocupării locului de muncă vacant, numai în cazul profesiilor reglementate.

Secțiunea a 7-a – Eliberarea avizului de angajare în situații speciale

Art.17 – (1) Străinul încadrat în muncă în baza avizului de angajare, cu excepția celui pentru lucrători sezonieri, poate ocupa un nou loc de muncă la același angajator sau la alt angajator, oricând pe perioada de valabilitate a permisului unic sau a Cărții albastre a UE. Străinul este încadrat în nou loc de

muncă în baza unui nou aviz de angajare obținut de angajator în condițiile prezentei ordonanțe.

(2) Noul aviz de angajare se eliberează fără îndeplinirea condițiilor generale prevăzute la art.4 alin.(2) lit.b), e) și f) și, după caz, fără îndeplinirea condițiilor speciale prevăzute la art.7 alin.(2) lit.a) sau la art.9 alin.(2) lit.a).

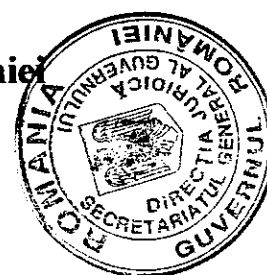
(3) Pentru eliberarea noului aviz de angajare se depune și cazierul judiciar al străinului eliberat de autoritățile române.

Art.18 – (1) Avizul de angajare se eliberează fără îndeplinirea condiției generale prevăzute la art.4 alin.(2) lit.b) și f) și, după caz, fără îndeplinirea condițiilor speciale prevăzute la art.7 alin.(2) lit.a) sau la art.9 alin.(2) lit.a) în cazul în care angajatorul intenționează să încadreze în muncă un străin titular al dreptului de ședere temporară pentru studii după absolvirea studiilor sau titular al dreptului de ședere temporară pentru reîntregirea familiei.

(2) Pentru eliberarea avizului de angajare se depune și cazierul judiciar al străinului eliberat de autoritățile române.

Art.19 – La cererea autorităților administrației publice centrale de specialitate, Inspectoratul General pentru Imigrări, cu avizul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, eliberează avizul de angajare fără îndeplinirea condițiilor generale prevăzute la art.4 alin.(2) lit.b) și e), dacă angajatorul intenționează să încadreze în muncă un străin care are sau urmează să aibă o implicare directă și necesară în cadrul unui proiect desfășurat în România ce contribuie la dezvoltarea și modernizarea infrastructurii economice a țării și determină un efect pozitiv de antrenare în economie.

Capitolul III – Detașarea străinilor pe teritoriul României

Art.20 – În vederea detașării pe teritoriul României a unui străin, este necesar ca beneficiarul prestării de servicii să obțină avizul de detașare. Acesta se eliberează de către Inspectoratul General pentru Imigrări, la cererea beneficiarului prestării de servicii, dacă se constată îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute de prezenta ordonanță.

Art.21 – (1) Beneficiarul prestării de servicii, care funcționează în mod legal, poate primi în vederea desfășurării unei activități lucrative pe teritoriul României un străin angajat al unei persoane juridice cu sediul în străinătate, numai dacă:

a) străinul îndeplinește condițiile speciale de pregătire profesională, experiență în activitate și autorizare, potrivit legislației în vigoare și nu are antecedente penale care să fie incompatibile cu activitatea pe care o desfășoară sau urmează să o desfășoare pe teritoriul României;

b) are achitate obligațiile către bugetul de stat pe ultimul trimestru, anterior depunerii cererii;

c) desfășoară efectiv activitatea pentru care solicită detașarea străinului;

d) nu a fost sancționat potrivit art.36 alin.(1), art.260 alin.(1) lit.e) din Codul muncii sau potrivit art.9 alin.(1) lit.a) din Hotărârea Guvernului nr.500/2011 privind registrul general de evidență a salariaților, cu modificările și completările ulterioare, în ultimii 3 ani anteriori depunerii cererii;

e) nu a fost condamnat definitiv pentru o infracțiune prevăzută de Codul muncii ori pentru o infracțiune contra persoanei săvârșită cu intenție, prevăzută de Codul penal;

f) contingentul anual pe tipuri de lucrători nou admiși pe piața forței de muncă stabilit potrivit art.29 alin.(1) nu a fost epuizat;

g) străinul care urmează a fi detașat îndeplinește condițiile prevăzute la art. 6 alin.(1) lit. a), e), g) și h), art.11 și art.27 alin.(2) lit.c) și e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.194/2002, republicată, cu modificările și completările

ulterioare și nu se află în vreunul dintre cazurile de nepermitere a intrării în România prevăzute la art.8 alin.(1) lit.b) - d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (1) se face cu următoarele documente:

a) atestatul de recunoaștere a studiilor necesare ocupării locului de muncă vacant, eliberat de Ministerul Educației Naționale, în condițiile prevăzute de legislația în domeniu, sau diploma de studii eliberată de instituții de învățământ acreditate în România;

b) copiile documentelor care atestă pregătirea profesională obținută în afara sistemului de învățământ sau, după caz, care atestă experiența profesională, traduse și legalizate în condițiile legii;

c) atunci când este cazul, documente care atestă obținerea în România sau în alt stat membru al Uniunii Europene a calificării profesionale necesare ocupării funcției, după caz traduse și legalizate în condițiile legii;

d) curriculum vitae al străinului, care să conțină și declarația pe propria răspundere a acestuia că este apt din punct de vedere medical și are cunoștințe minime de limba română;

e) cazierul judiciar al străinului sau alt document cu aceeași valoare juridică, eliberat de autoritățile din țara de origine sau reședință, tradus și legalizat în condițiile legii;

f) copia contractului individual de muncă, înregistrat la autoritățile competente din țara de origine, tradus și legalizat;

g) copia actului de detașare, tradus și legalizat;

h) certificatul de atestare fiscală emis de administrația finanțelor publice în a cărei rază teritorială beneficiarul prestării de servicii își are sediul social, privind achitarea obligațiilor către bugetul de stat, la sfârșitul trimestrului încheiat anterior depunerii cererii;

i) certificatul de înmatriculare în Registrul Comerțului și certificatul constatator din care să rezulte că în Registrul comerțului nu au fost înregistrate mențiuni privind deschiderea procedurii falimentului, în copie și în original;

j) cazierului judiciar al beneficiarului prestării de servicii;

k) copia documentului de trecere a frontierei, valabil, al străinului;

l) două fotografii tip 3/4 ale străinului.

(3) Verificarea condițiilor prevăzute la alin.(1) lit.d), f) și g) se realizează de către Inspectoratul General pentru Imigrări prin formațiunile sale teritoriale.

Art.22 – Avizul de detașare pentru străinii detașați în cadrul unui contract încheiat între întreprinderea care face detașarea și beneficiarul prestării de servicii care își desfășoară activitatea în România, se eliberează de Inspectoratul General pentru Imigrări la solicitarea beneficiarului prestării de servicii, în baza unei cereri motivate însoțită de documentele prevăzute la art.21 alin.(2), precum și de copia contractului de prestări de servicii, înregistrat la organul fiscal competent teritorial, potrivit legislației naționale.

Art.23 – Avizul de detașare pentru străinii detașați la o reprezentanță, sucursală sau filială din România a unei persoane juridice străine, se eliberează de Inspectoratul General pentru Imigrări la solicitarea beneficiarului prestării de servicii, în baza unei cereri motivate însoțită de documentele prevăzute la art.21 alin.(2).

Art.24 – Avizul de detașare pentru străinii detașați la o întreprindere care aparține unui grup de întreprinderi, recunoscut conform legislației naționale, situată pe teritoriul României, se eliberează de Inspectoratul General pentru Imigrări la solicitarea beneficiarului prestării de servicii, în baza unei cereri motivate însoțită de documentele prevăzute la art.21 alin.(2), precum și de dovada apartenenței la grupul de întreprinderi, recunoscut potrivit legislației naționale.

Art.25 – Pot fi detașați în România, fără obținerea în prealabil de către beneficiarul prestării de servicii a avizului de detașare, străinii din următoarele categorii:

a) străinii angajați ai persoanelor juridice cu sediul în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European ori în Confederația Elvețiană, detașați în România, cu condiția prezentării permisului de ședere din acel stat;

b) străinii care desfășoară activități didactice, științifice sau alte categorii de activități specifice cu caracter temporar în instituții de profil acreditate ori autorizate provizoriu din România, în baza unor acorduri bilaterale sau ca titulari ai unui drept de ședere pentru desfășurarea de activități de cercetare științifică și personalul cu calificare specială, în baza ordinului ministrului educației naționale, precum și străinii care desfășoară activități artistice în instituții de cultură din România, în baza ordinului ministrului culturii;

c) străinii care urmează să desfășoare pe teritoriul României activități temporare solicitate de ministere ori de alte organe ale administrației publice centrale sau locale ori de autorități administrative autonome.

d) străinii care urmează să desfășoare activități lucrative în baza acordurilor, convențiilor sau înțelegerilor internaționale la care România este parte.

Art.26 – (1) Beneficiarul prestării de servicii la care s-a dispus detașarea transmite Inspectoratului Teritorial de Muncă în a cărui rază teritorială își are sediul o comunicare privind detașarea salariaților străini, în cel mult 5 zile de la data începerii activității acestora pe teritoriul României. Orice modificare a elementelor prevăzute în comunicare se transmite Inspectoratului Teritorial de Muncă în a cărui rază teritorială își are sediul, în termen de maximum 5 zile de la data producerii acesteia.

(2) Comunicarea prevăzută la alin. (1) trebuie să cuprindă următoarele elemente:

a) datele de identificare ale beneficiarului prestării de servicii la care s-a făcut detașarea: în cazul persoanei juridice - denumirea, adresa completă, codul unic de înregistrare sau un alt număr de identificare, iar în cazul persoanei fizice - numele și prenumele, adresa completă, codul numeric personal sau un alt număr de identificare;

b) datele de identificare ale angajatorului străin care face detașarea: denumirea, adresa completă, codul unic de înregistrare sau un alt număr de identificare a angajatorului, și, după caz, numele/denumirea și adresa completă ale reprezentantului legal în România;

c) numele și prenumele străinului detașat, data nașterii, cetățenia, seria și numărul documentului de călătorie, perioada detașării, funcția și locul desfășurării activității.

Art.27 – La cererea autorităților administrației publice centrale de specialitate, Inspectoratul General pentru Imigrări, cu avizul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, eliberează avizul de detașare fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la art.21 alin.(1) lit.b) și f) străinilor care au o implicare directă și necesară în cadrul unor proiecte desfășurate în România, dacă străinul detașat are sau urmează să aibă o implicare directă și necesară în cadrul unui proiect desfășurat în România ce contribuie la dezvoltarea și modernizarea infrastructurii economice a țării și determină un efect pozitiv de antrenare în economie

Capitolul IV - Dispoziții comune

Art.28 – (1) Cererea pentru eliberarea avizului de angajare/detașare se depune de către angajator/beneficiarul prestării de servicii la formațiunea teritorială a Inspectoratului General pentru Imigrări în a cărei rază de competență

își are sediul angajatorul/beneficiarul prestării de servicii. Documentația necesară obținerii avizului de angajare/detașare poate fi depusă de orice persoană care are calitatea de reprezentant al angajatorului/beneficiarului prestării de servicii, în condițiile legii.

(2) Cererea se soluționează în termen de 30 de zile de la data înregistrării acesteia. În cazurile în care, pentru constatarea îndeplinirii condițiilor de obținere a avizului de angajare/detașare, sunt necesare verificări suplimentare, termenul de soluționare a cererii poate fi prelungit cu cel mult 15 zile. Cererea de eliberare a avizului de angajare formulată de angajatorul unui posesor de Carte Albastră a Uniunii Europene obținută într-un alt stat membru se soluționează în termen de 15 zile de la data primirii.

(3) Neîndeplinirea condițiilor prevăzute de prezenta ordonanță, precum și epuizarea contingentului anual pe tipuri de lucrători nou admiși pe piața forței de muncă, constituie motiv de refuz de eliberare al avizului de angajare/detașare.

(4) Refuzul eliberării avizului de angajare/detașare, se comunică în scris angajatorului/beneficiarului prestării de servicii împreună cu motivele care au stat la baza acestei decizii, de către Inspectoratul General pentru Imigrări, prin formațiunile sale teritoriale.

(5) Refuzul eliberării avizului de angajare/detașare poate fi contestat la curtea de apel în a cărei rază de competență se află formațiunea teritorială care a dispus această măsură, în condițiile Legii contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art.29 – (1) La propunerea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, în concordanță cu politica privind migrația forței de muncă și luând în considerare situația pieței muncii din România, anual, prin hotărâre a Guvernului se stabilește contingentul pe tipuri de lucrători nou admiși pe piața forței de muncă.

(2) În vederea elaborării hotărârii Guvernului prevăzute la art. 29.

a) Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice elaborează lista ocupațiilor deficitare pe piața forței de muncă autohtonă;

b) Inspectoratul General pentru Imigrări transmite trimestrial Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice situația statistică a avizelor de angajare/detașare, a permiselor unice și a permiselor de ședere care conferă și drept de muncă, precum și situația cetățenilor Uniunii Europene care desfășoară pe teritoriul României activități dependente.

Art.30 – (1) La eliberarea avizelor de angajare/detașare, angajatorul/beneficiarul prestării de servicii plătește un tarif în lei, echivalent a 200 euro raportat la cursul oficial al Băncii Naționale a României la data efectuării plății. Pentru eliberarea avizului de angajare pentru lucrători sezonieri sau în cazul aplicării art.17 sau art.18, angajatorul plătește un tarif în lei, echivalent a 50 euro raportat la cursul oficial al Băncii Naționale a României la data efectuării plății.

(2) Pe documentele prin care au fost achitate tarifele pentru eliberarea avizelor de angajare/detașare, unitățile Trezoreriei Statului vor confirma, prin semnătură și ștampilă, încasarea sumelor respective în conturile corespunzătoare de venituri ale bugetului de stat.

Art.31 – Avizul de angajare/detașare se anulează de Inspectoratul General pentru Imigrări în următoarele cazuri:

a) se constată ulterior că la data eliberării avizului de angajare/detașare, nu erau îndeplinite condițiile prevăzute de prezenta ordonanță în acest sens;

b) se constată ulterior că avizul de angajare/detașare a fost obținut pe baza unor documente false sau falsificate;

c) angajatorul/beneficiarul prestării de servicii nu se prezintă la Inspectoratul General pentru Imigrări în vederea ridicării avizului de angajare/detașare, în termen de 30 de zile de la data programată pentru soluționarea cererii.

d) se constată că până la obținerea vizei de lungă ședere pentru angajare în muncă sau detașare nu mai sunt îndeplinite condițiile de eliberare a avizului de angajare/detașare.

Art.32 – La cererea titularului, Inspectoratul General pentru Imigrări eliberează un duplicat al avizului de angajare/detașare pierdut, deteriorat sau distrus.

Art.33 – (1) Avizul de angajare/detașare se păstrează de către angajator/beneficiarul prestării de servicii pe durata întregii perioade de angajare sau detașare.

(2) Angajatorul/beneficiarul prestării de servicii trebuie să păstreze, cel puțin pe durata perioadei de angajare/detașare, o copie a permisului de ședere sau a documentului de călătorie din care să rezulte legalitatea șederii străinului pe teritoriul României.

Art.34 – (1) Angajatorul/beneficiarul prestării de servicii care are încadrat în muncă/detașat un străin din categoria celor prevăzuți la art.3 alin.(2) sau la art.25, are obligația de a comunica Inspectoratului General pentru Imigrări, în cel mult 10 zile de la data începerii activității acestora pe teritoriul României, copia contractului individual de muncă, copia actului de detașare, precum și a înscrisurilor care atestă apartenența la una dintre categoriile prevăzute la art.3 alin.(2) sau la art.25, după caz.

(2) Angajatorul/beneficiarul prestării de servicii prevăzut la alin.(1) are obligația de a comunica Inspectoratului General pentru Imigrări, în termen de 10 zile, modificarea sau încetarea contractului individual de muncă încheiat cu străinul ori, după caz, încetarea detașării acestuia.

Capitolul V - Contravenții și sancțiuni. Dispoziții tranzitorii

Art.35 – Următoarele fapte constituie contravenții și se sancționează după cum urmează:

a) netransmiterea către Inspectoratul Teritorial de Muncă a comunicării prevăzute la art.26 alin.(1) sau a modificării elementelor prevăzute în această comunicare, cu amendă de la 1000 lei la 2000 lei;

b) neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la art.33, cu amendă de la 700 lei la 1000 lei;

c) neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la art.34, cu amendă de la 1500 lei la 3000 lei.

Art.36 – (1) Primirea la muncă a până la 5 străini fără drept de muncă pe teritoriul României constituie contravenția prevăzută la art.260 alin.(1) lit.e) din Codul muncii.

(2) În cazul în care contravenția prevăzută la alin.(1) privește primirea la muncă a unor străini cu ședere ilegală pe teritoriul României, se poate aplica și una sau mai multe dintre următoarele sancțiuni contravenționale complementare:

a) pierderea totală sau parțială a dreptului angajatorului/beneficiarului prestării de servicii de a beneficia de prestații, ajutoare ori subvenții publice, inclusiv fonduri ale Uniunii Europene gestionate de autoritățile române, pentru o perioadă de până la 5 ani;

b) interzicerea dreptului angajatorului/beneficiarului prestării de servicii de a participa la atribuirea unui contract de achiziții publice pentru o perioadă de până la 5 ani;

c) recuperarea integrală sau parțială a prestațiilor, ajutoarelor ori subvențiilor publice, inclusiv a fondurilor Uniunii Europene gestionate de autoritățile române, atribuite angajatorului/beneficiarului prestării de servicii pe o perioadă de până la 12 luni înainte de constatarea faptei;

d) închiderea temporară sau definitivă a punctului ori a punctelor de lucru în care s-a săvârșit contravenția sau retragerea temporară ori definitivă a licenței de desfășurare a activității profesionale în cauză, dacă acest lucru este justificat de gravitatea încălcării.

Art.37 – (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art.35 și 36 se fac de către lucrătorii Inspectoratului General pentru Imigrări și de către inspectorii de muncă din cadrul inspectoratelor teritoriale de muncă.

(2) Prevederile prezentului titlu referitoare la contravenții se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Străinii depistați desfășurând activități în muncă fără drept de muncă sunt informați, în scris, în limba română și în limba engleză, de către lucrătorii Inspectoratului General pentru Imigrări sau, după caz, de către inspectorii de muncă din cadrul inspectoratelor teritoriale de muncă, cu privire la drepturile pe care aceștia le au în legătură cu recuperarea remunerațiilor restante datorate de către angajator, înainte de executarea unei eventuale obligații de returnare.

Art.38 – (1) În fiecare caz în care se constată săvârșirea contravenției prevăzute la art.36 alin.(1), angajatorul este răspunzător pentru plata:

a) oricărei remunerații restante datorate străinilor angajați ilegal. Quantumul remunerației se presupune a fi egal cu câștigul salarial mediu brut, cu excepția cazului în care fie angajatorul, fie angajatul poate dovedi contrariul;

b) cuantumului tuturor impozitelor, taxelor și contribuțiilor de asigurări sociale pe care angajatorul le-ar fi plătit dacă străinul ar fi fost angajat legal, inclusiv penalitățile de întârziere și amenzile administrative corespunzătoare;

c) oricăror cheltuieli determinate de transferul plăților restante în țara în care străinul s-a întors de bunăvoie sau a fost returnat.

(2) În vederea aplicării prevederilor alin.(1) lit.a) și b) se presupune că un raport de muncă a durat trei luni, cu excepția cazului în care angajatorul sau angajatul poate dovedi contrariul.

(3) Prevederile alin.(1) se aplică inclusiv în cazurile în care străinii angajați ilegal au plecat voluntar sau au fost îndepărtați sub escortă potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Atunci când se constată săvârșirea contravenției prevăzute la art.36 alin.(1) de către un subcontractant angajator, atât contractantul principal, cât și orice subcontractant intermediar vor fi considerați răspunzători solidar sau în locul subcontractantului angajator, dacă au avut cunoștință de faptul că subcontractantul angajator angaja străini aflați în situație de ședere ilegală, pentru a efectua plățile prevăzute la alin.(1) lit.a) și c) și pentru suportarea amenzii contravenționale.

(5) Contractantul principal sau subcontractantul intermediar care dovedește că a primit din partea subcontractantului angajator o declarație privind îndeplinirea obligațiilor prevăzute la art.33 și art.34 în legătură cu activitățile în muncă rezultate din subcontractare nu poate fi considerat răspunzător în temeiul alin.(4).

Art.39 – Sumele provenite din tarifele plătite conform prevederilor art.30, precum și cele provenite din sancțiunile prevăzute la art.35 și art.36 alin. (1) se fac venit la bugetul de stat.

Art.40 – (1) Cererile formulate în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr.56/2007 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.134/2008, cu modificările și completările ulterioare, aflate în curs de rezolvare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se vor soluționa în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe.

(2) În cuprinsul actelor normative și tratatelor în vigoare, prin sintagmele „permis de muncă” și „autorizație de muncă” se înțelege „aviz de angajare” sau „aviz de detașare”, după caz, în condițiile prezentei ordonanțe.

(3) Autorizațiile de muncă eliberate până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe vor fi considerate a fi „avize de angajare” sau „avize de detașare”, după caz, în condițiile prezentei ordonanțe.

(4) Condițiile generale prevăzute la art.4 alin.(2) lit.d) și la art.21 alin.(1) lit.d) nu sunt îndeplinite dacă angajatorul, respectiv beneficiarul prestării de servicii a fost sancționat potrivit art.26 lit.a) sau b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.56/2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.134/2008, cu modificările și completările ulterioare, în ultimii 3 ani anteriori depunerii cererii.

Titlul II - Modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România

Art.41 – Ordonanța de urgență a Guvernului nr.194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.421 din 5 iunie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, literele e), f), k), s), u), v) și y) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„e) *sponsor* - străinul, posesor al unui permis de ședere, altul decât cel în scop de reîntregire a familiei, sau al unei Cărți albastre a Uniunii Europene eliberate de Inspectoratul General pentru Imigrări, care solicită reîntregirea familiei sau ai cărui membri de familie solicită reîntregirea familiei cu acesta, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență;

f) *Centrul Național de Vize* - structură special desemnată din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, care contribuie la stabilirea și realizarea politicii naționale de vize a României, împreună cu celelalte instituții din administrația publică centrală, potrivit competențelor stabilite prin lege, și este punct central de acces la Sistemul de Informații privind Vizele;

k) *permis unic* - documentul de identitate, eliberat străinului de către Inspectoratul General pentru Imigrări, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, care atestă dreptul de ședere și de muncă al acestuia pe teritoriul României;

s) *Cartea albastră a UE* - documentul de identitate, eliberat străinului de către Inspectoratul General pentru Imigrări care atestă dreptul de ședere și de muncă al acestuia pe teritoriul României în calitate de lucrător înalt calificat;

u) *ședere ilegală* - prezența pe teritoriul României a unui străin care nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile de intrare prevăzute la art.5 din Regulamentul (CE) nr.562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen), denumit în continuare Codul frontierelor Schengen, ori condițiile de intrare sau de ședere prevăzute de prezenta ordonanță;

v) *returnare* – procesul de întoarcere voluntară sau sub escortă a unui străin într-o țară terță, respectiv țara de origine, țara de tranzit stabilită potrivit acordurilor la care România sau Uniunea Europeană sunt părți sau altă țară terță în care străinul decide să se întoarcă și în care acesta este acceptat;

y) *riscul sustragerii* - existența motivelor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență care justifică într-un caz particular presupunerea că un străin care face obiectul unei măsuri de îndepărtare se poate sustrage acesteia;”

2. La articolul 2, după litera u), se introduce o nouă literă ~~lit. v)~~, cu următorul cuprins:

„u¹) *decizie de returnare* – actul administrativ emis de Inspectoratul General pentru Imigrări prin care se constată că șederea unui străin este ilegală și se stabilește obligația acestuia de returnare;

3. La articolul 2, după litera v), se introduc două noi litere, lit.v¹) și v²), cu următorul cuprins:

„v¹) *expulzare* – punerea în executare a pedepselor accesorii, respectiv complementare de interdicere a exercitării dreptului străinului de a se afla pe teritoriul României, aplicate potrivit prevederilor art.65 alin.(2) sau ale art.66 alin.(1) lit.c) din Codul penal;

v²) *îndepărtare sub escortă* – executarea măsurilor de îndepărtare, respectiv returnarea sau expulzarea, prin însoțirea străinilor în afara României;”

4. La alineatul (1) al articolului 5, litera a) se abrogă.

5. La alineatul (1) al articolului (6), literele e) și g) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„e) pe numele lor nu sunt introduse semnalări în Sistemul Informatic Național de Semnalări în scopul refuzului intrării pe teritoriul statului român;

g) pe numele lor nu sunt introduse semnalări în Sistemul de Informații Schengen în scopul refuzului intrării;”

6. Alineatul (2) al articolului 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul nerespectării dispozițiilor alin.(1), compania de transport respectivă este obligată să asigure transportul imediat al străinilor în cauză la locul de îmbarcare sau într-un alt loc pe care străinii îl acceptă și unde sunt acceptați. Dacă acest lucru nu este posibil, transportatorul este obligat să asigure cheltuielile

determinate de acordarea drepturilor prevăzute la art.9 alin.(4), precum și cele de punere în executare a măsurii nepermitterii intrării în România.”

7. Alineatul (4) al articolului 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Măsura nepermitterii intrării în România se motivează de către organele poliției de frontieră și se comunică imediat persoanei în cauză, utilizând formularul prevăzut în partea B din anexa V la Codul frontierelor Schengen, precum și Centrului Național de Vize din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.”

8. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.9 – Executarea măsurii nepermitterii intrării în România

(1) Străinul împotriva căruia s-a dispus măsura nepermitterii intrării în România are posibilitatea să părăsească voluntar punctul de trecere a frontierei de stat în termen de cel mult 24 de ore. Termenul se calculează începând cu ora următoare celei în care s-a dispus măsura nepermitterii intrării în România.

(2) La expirarea termenului prevăzut la alin.(1), măsura nepermitterii intrării în România se pune în executare de către organele poliției de frontieră, cu luarea în considerare a stării de sănătate a străinului și cu respectarea prevederilor art.90 alin.(7) și (8), prin trimiterea acestuia către țara de origine sau către o altă destinație pe care o acceptă și unde este acceptat, cu excepția teritoriului României.

(3) În cazul în care organele poliției de frontieră constată că pentru îndeplinirea demersurilor legate de părăsirea punctului de trecere a frontierei sunt necesare mai mult de 12 ore, străinul este cazat într-un spațiu amenajat în acest scop în zona de tranzit, pus la dispoziție de administratorul punctului de trecere a frontierei ori, în cazul în care acest lucru nu este posibil, într-o altă locație stabilită în afara punctului de trecere a frontierei, cu regim de zonă de tranzit.

(4) Pe timpul cazării potrivit alin.(3), străinul beneficiază de drepturile prevăzute la art.104 alin.(4), de hrană, îngrijire medicală de urgență și tratamentul de bază al bolii, cu luarea în considerare a nevoilor speciale în cazul persoanei vulnerabile, prin grija organelor poliției de frontieră.

(5) În cazul în care străinul declară în fața organelor poliției de frontieră că părăsirea punctului de trecere a frontierei este posibilă numai către un stat față de care există temeri justificate că viața sa este pusă în pericol ori că va fi supus la tortură, tratamente inumane sau degradante și că înțelege să nu depună o cerere pentru acordarea unei forme de protecție, acesta este cazat în spațiul prevăzut la alin.(3).

(6) La apariția situației prevăzute la alin.(5) organele poliției de frontieră informează de îndată Inspectoratul General pentru Imigrări care, în termen de cel mult 10 zile, analizează situația străinului și stabilește dacă declarația acestuia este întemeiată.

(7) În cazul în care Inspectoratul General pentru Imigrări constată că declarația străinului nu este întemeiată, comunică aceasta organelor poliției de frontieră, care informează străinul în acest sens. Prevederile alin.(1) și (2) se aplică în mod corespunzător. Termenul prevăzut la alin.(1) se calculează începând cu ora următoare celei în care a fost informat străinul.

(8) În cazul în care constată că declarația străinului este întemeiată, Inspectoratul General pentru Imigrări pune în executare măsura nepermitterii intrării în România prin îndepărtarea sub escortă a străinului. Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență privind îndepărtarea sub escortă, luarea în custodie publică a străinilor și tolerarea rămânerii pe teritoriul României se aplică în mod corespunzător.”

9. Alineatele (1) și (3) ale articolului 10 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Trecerea frontierei de stat prin punctele de trecere a frontierei sau alte locuri stabilite pentru trecerea frontierei se face numai pe baza documentelor de trecere a frontierei acceptate de statul român.

.....
(3) În scop de informare, lista documentelor de trecere a frontierei de stat acceptate de statul român se publică, în regim de gratuitate, în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin ordin al ministrului afacerilor externe, în ultimul trimestru al fiecărui an calendaristic.”

10. Alineatul (2) al articolului 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care prin convențiile internaționale sau actele normative prin care se desființează unilateral regimul de vize nu este prevăzută perioada de ședere, străinilor care nu au obligația obținerii vizei pentru a intra în România li se permite accesul pe teritoriul statului român și pot să rămână maximum 90 de zile în decursul oricărei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere pe teritoriul României.”

11. După alineatul (2) al articolului 12, se introduce un nou alineat, alin.(3), cu următorul cuprins:

„(3) Datele prevăzute la alin.(2) se prezintă și polițiștilor din cadrul Inspectoratului General pentru Imigrări și celor din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române, la solicitarea acestora.”

12. La alineatul (1) al articolului 13, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) orice modificare intervenită în situația personală, în special schimbarea numelui, a cetățeniei, a domiciliului sau reședinței, încheierea, desfășurarea sau

anularea căsătoriei, nașterea unui copil, decesul unui membru de familie aflat pe teritoriul României;”

13. Alineatul (2) al articolului 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Străinul care își schimbă numele, cetățenia, domiciliul sau reședința este obligat ca, odată cu declararea modificării intervenite în situația personală, să solicite un nou document de identitate.”

14. După alineatul (4) al articolului 13 se introduce un nou alineat, alin.(5), cu următorul cuprins:

„(5) În cazul străinului care își schimbă domiciliul sau reședința, termenul prevăzut la alin.(4) curge de la data stabilirii la noua adresă.”

15. La alineatul (5) al articolului 16⁴, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) Inspectoratul General pentru Imigrări, atunci când cel în cauză se află în România, prin decizia de returnare.”

16. Alineatele (1), (2), (7) și (8) ale articolului 16⁵ se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) În situația în care titularul permisului de mic trafic de frontieră depășește perioada de ședere stabilită prin acordul care reglementează regimul juridic privind micul trafic la frontiera comună, împotriva acestuia se dispune măsura sancționării contravenționale cu amendă de la 600 lei la 1.200 lei și se emite decizia de returnare prevăzută la art.83 alin.(1).

(2) În situația în care titularul permisului de mic trafic de frontieră depășește zona de frontieră stabilită prin acordul care reglementează regimul juridic privind micul trafic la frontiera comună, împotriva acestuia se dispune

măsura sancționării contravenționale cu amendă de la 600 lei la 1.200 lei și se emite decizia de returnare prevăzută la art.83 alin.(1).

.....
(7) Interzicerea intrării se dispune în condițiile prevăzute la art.106³.

(8) În cazurile prevăzute la alin.(5) lit.a), durata interdicției se stabilește cu aplicarea prevederilor art.106⁴ alin.(4).”

17. Alineatele (1) și (3) ale articolului 23 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Viza de scurtă ședere este viza care permite străinilor să solicite intrarea pe teritoriul României, pentru alte motive decât imigrarea, în vederea unei șederi neîntrerupte sau a mai multor șederi a căror durată să nu depășească 90 de zile în decursul oricărei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere pe teritoriul României. Acest tip de viză poate fi eliberat cu una sau mai multe intrări.

.....
(3) În cazul străinilor care călătoresc în mod frecvent în România, pentru relații de afaceri-cooperare, la solicitarea autorităților administrative centrale sau a societăților reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare cu mare capacitate economico-financiară, viza de scurtă ședere cu intrări multiple poate fi acordată și pe o perioadă de un an și, în mod excepțional, pe o perioadă de până la 5 ani. Și în aceste situații durata șederii nu poate depăși 90 de zile în decursul oricărei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere pe teritoriul României.”

18. La alineatul (1) al articolului 24, literele a), b), d) și d¹) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) *desfășurarea de activități economice* - străinilor care urmează să desfășoare pe teritoriul României activități economice organizate și reglementate prin legi speciale;

b) *desfășurarea de activități profesionale* - străinilor care urmează să exercite pe teritoriul României, profesii liberale reglementate prin legi speciale;

d) *angajare în muncă* - străinilor care urmează să intre în România în vederea încadrării în muncă. Viza acordată în acest scop se va elibera și sportivilor care urmează să evolueze în cadrul unor cluburi sau echipe din România, în baza unui contract individual de muncă în condițiile legii;

d¹) *detașare* - străinilor calificați, angajați ai unei persoane juridice cu sediul în străinătate, care urmează să desfășoare activități în muncă pe teritoriul României, în condițiile legii.”

19. Alineatul (2) al articolului 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Prin viza de lungă ședere străinilor li se acordă dreptul de ședere temporară și posibilitatea de a solicita prelungirea acestuia și obținerea unui permis de ședere.”

20. După alineatul (1) al articolului 27 se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Cererea de viză se depune la misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României din străinătate, în a căror circumscripție solicitantul își are domiciliul sau reședința, iar în cazuri deosebite, urgente, la misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României din statul pe al cărui teritoriu solicitantul se află legal.”

21. După alineatul (2) al articolului 27 se introduce un nou alineat, alin.(3), cu următorul cuprins:

„(3) Străinilor a căror ședere pe teritoriul României este în interesul statului român li se poate acorda viza română, la solicitarea expresă a Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului sau autorităților administrației publice centrale de specialitate adresată Centrului Național de Vize, fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin.(2), dacă nu prezintă pericol pentru ordinea publică sau securitatea națională.”

22. La alineatul (2) al articolului 27, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) nu există vreunul dintre motivele de nepermitere a intrării în România, prevăzute la art.8 alin.(1) lit.b) - d) sau alin.(2) lit.c);”

23. La alineatul (2) al articolului 27, după litera g) se introduc două noi litere, lit.h) și i), cu următorul cuprins:

„h) documentul de călătorie nu este contrafăcut, fals sau falsificat;

i) nu există îndoieli întemeiate cu privire la autenticitatea documentelor justificative înaintate de către solicitant sau cu privire la veridicitatea datelor pe care acestea le cuprind, la gradul de încredere care poate fi acordat declarațiilor solicitantului, sau cu privire la intenția acestuia de a părăsi teritoriul României înainte de expirarea vizei pe care o solicită.”

24. Alineatul (1) al articolului 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Documentul de călătorie în care urmează să fie aplicată viza trebuie să fi fost eliberat în ultimii 10 ani, iar valabilitatea acestuia trebuie să depășească valabilitatea vizei solicitate cu cel puțin 3 luni.”

25. Alineatul (4) al articolului 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Cererea de acordare a vizei de intrare în România nu se preia, fiind considerată inadmisibilă, iar examinarea dosarului de viză este oprită, în următoarele cazuri:

- a) este depusă cu mai mult de 3 luni înainte de data preconizată a sosirii în România;
- b) solicitantul nu prezintă formularul de cerere completat, semnat și două fotografii conforme standardelor;
- c) atunci când taxa de viză nu a fost plătită.”

26. După articolul 29 se introduce un nou articol, art.29¹, cu următorul cuprins:

„Art.29¹ - Cooperarea cu prestatorii externi de servicii

(1) Prin excepție de la art.29 alin.(5), cererile de acordare a vizelor pot fi depuse și prin intermediul prestatorilor externi de servicii contractați de Ministerul Afacerilor Externe potrivit legii.

(2) Condițiile și modalitățile de cooperare cu prestatorii externi de servicii se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor externe.

(3) Prestatorilor externi de servicii nu li se permite accesul la Sistemul Național de Informații privind Vizele și nu le pot fi delegate atribuții privind examinarea cererilor, efectuarea interviurilor cu solicitanții de vize, decizia asupra cererilor, tipărirea și aplicarea colantelor de vize.

(4) Pe baza contractelor de cooperare încheiate cu Ministerul Afacerilor Externe, prestatorii externi de servicii pot îndeplini, după caz, una sau mai multe dintre următoarele sarcini:

- a) furnizarea de informații privind condițiile de acordare a vizelor și formularele pentru cererile de viză;
- b) informarea solicitantului cu privire la documentele justificative solicitate, pe baza unei liste de control;

c) colectarea datelor, inclusiv, după caz, a elementelor biometrice de identificare, și a cererilor de acordare a vizelor, precum și transmiterea acestora, în condițiile legii, către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României competente;

d) perceperea taxelor de viză și transferul acestora către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României competente;

e) gestionarea programărilor pentru prezentarea în persoană la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României competente;

f) depunerea și ridicarea documentelor de călătorie la și de la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României și returnarea acestora solicitanților.

(5) Ministerul Afacerilor Externe urmărește ca taxele suplimentare de servicii percepute de prestatorii externi de servicii să fie proporționale cu cheltuielile suportate de aceștia pentru îndeplinirea sarcinilor care le-au fost încredințate și să nu depășească jumătate din cuantumul taxei aferente procesării unei cereri de viză.

(6) Cooperarea cu prestatorii externi de servicii nu exclude posibilitatea depunerii cererilor de acordare a vizei direct la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României.

(7) În eventualitatea încetării cooperării cu un prestator extern de servicii, misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României competente asigură continuitatea furnizării de servicii complete în materie de acordare a vizelor.”

27. La alineatul (3) al articolului 30, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) cu aprobarea prealabilă a Centrului Național de Vize, pentru străinii care provin din statele menționate în lista prevăzută la art.37 alin.(2), precum și în cazul în care sunt necesare verificări suplimentare pentru soluționarea cererilor depuse de străinii care provin din statele prevăzute în lista menționată la alin.(2) pentru care nu este necesară procedura invitației.”

28. Alineatul (10) al articolului 30 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(10) Viza pentru străinii care sunt membri de familie ai cetățenilor români și viza de scurtă ședere pentru străinii prevăzuți la art.16 alin.(4) din Codul de vize se acordă de misiunile diplomatice și de oficiile consulare ale României, fără plata taxelor.”

29. Alineatele (4) și (4¹) ale articolului 33 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Decizia de anulare sau, după caz, de revocare a vizei se comunică străinului, în scris, împreună cu motivele care au stat la baza acesteia, de către misiunea diplomatică sau de oficiul consular care a acordat viza, atunci când solicitantul se află în străinătate, de către organele poliției de frontieră, atunci când acesta se află în punctul de trecere a frontierei de stat, și de către Inspectoratul General pentru Imigrări, prin decizia de returnare, atunci când cel în cauză se află în România. De la data comunicării, anularea produce efecte retroactive, iar revocarea produce efecte numai pentru viitor.

(4¹) Decizia de anulare sau, după caz, de revocare dispusă de misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României ori, după caz, de organele poliției de frontieră poate fi contestată potrivit prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Decizia de anulare sau de revocare dispusă de către Inspectoratul General pentru Imigrări poate fi contestată în condițiile art.85.”

30. Alineatul (2) al articolului 36 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Sunt exceptați de la îndeplinirea condiției prevăzute la alin.(1) lit.b) pct.(ii), lit.c) pct.(i), lit.d) pct.(i) și lit.g) pct.(ii) însoțitorii conducătorilor auto care

călătorească împreună cu aceștia și de la îndeplinirea condiției prevăzute la alin.(1) lit.b) pct.(iv) solicitanții de vize care fac dovada achitării anticipate și integrale a pachetelor de servicii turistice privind cel puțin cazarea și hrana.”

31. După alineatul (2) al articolului 36 se introduce un nou alineat, alin.(2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Străinii membri de familie ai cetățenilor români, categorie de persoane în care sunt încadrați soțul sau soția cetățeanului român, descendenții direcți ai cetățeanului român, în vârstă de cel mult 21 de ani, precum și ascendenții direcți ai cetățeanului român sau ai soțului ori soției, care se află în întreținerea sa, sunt exceptați de la îndeplinirea condițiilor stabilite la alin.(1) lit.c) pct.(iii) - (v), dacă prezintă următoarele documente:

a) pașaportul sau actul de identitate al cetățeanului român, în original, însoțit de declarația cetățeanului român privind asigurarea condițiilor de cazare sau invitație autenticată din partea cetățeanului român în care se menționează asigurarea condițiilor de cazare, însoțită de copia pașaportului sau actului de identitate al cetățeanului român;

b) documente doveditoare ale căsătoriei cu cetățeanul român, eliberate în conformitate cu legislația română, respectiv documente doveditoare ale legăturii de rudenie cu cetățeanul român.”

32. După alineatul (3) al articolului 36 se introduce un nou alineat, alin.(4), cu următorul cuprins:

„(4) Atunci când rezultatele interviului, documentele prezentate și circumstanțele personale ale solicitantului vizei indică neclarități, pot fi solicitate și alte documente decât cele prevăzute la alin.(1) sau (2¹).”

33. Alineatele (3) și (4) ale articolului 38 se modifică următorul cuprins:

„(3) Invitația se aprobă dacă străinul invitat îndeplinește condițiile legale de intrare în România, dacă nu prezintă risc de migrație ilegală sau risc la adresa securității naționale și dacă există suficiente garanții că va părăsi teritoriul țării la expirarea vizei. Pentru străinii care provin din state cunoscute cu problemă teroristă activă se consultă autoritatea națională în domeniul combaterii terorismului.

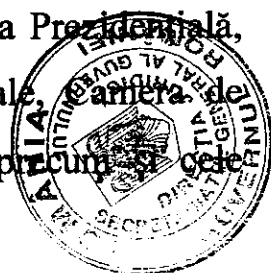
(4) Soluționarea cererilor de aprobare a invitațiilor se face în termen de 60 de zile de la data depunerii. Pentru străinii care urmează să vină în România în scop turistic, în grupuri organizate de minimum 20 de persoane, la solicitarea societăților reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, membre ale Asociației Naționale a Agențiilor de Turism din România, aprobarea invitațiilor se face în termen de 30 de zile de la data depunerii.”

34. La alineatul (2) al articolului 40, literele f) și i) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„f) străinii care urmează să vină în România în scop de afaceri, la solicitarea autorităților administrative, precum și a societăților reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care sunt înscrise pe listele contribuabililor la bugetul de stat, stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, publicat în Monitorul Oficial al României și care își asumă, printr-o scrisoare de garanție adresată în original Centrului Național de Vize, obligația suportării cheltuielilor privind asistența materială, medicală și a celor de executare a măsurilor de îndepărtare;

.....

i) persoanele pentru care s-a solicitat acordarea vizei la Centrul Național de Vize din partea următoarelor instituții din România: Administrația Prezidențială, Parlamentul, Guvernul și alte autorități publice centrale și locale, Camera de Comerț și Industrie a României și a Municipiului București, precum și cele

teritoriale și a prefecturilor, care își asuma obligația suportării cheltuielilor privind asistența materială, medicală și a celor de executare a măsurilor de îndepărtare, printr-o scrisoare de garanție transmisă în original;”

35. La alineatul (2) al articolului 40, după litera l) se introduce o nouă literă, lit.m), cu următorul cuprins:

„m) străinii care urmează să vină în România la solicitarea unei persoane juridice de interes public, care funcționează în mod legal și care își asumă obligația suportării cheltuielilor privind asistența materială, medicală și a celor de executare a măsurilor de îndepărtare, printr-o scrisoare de garanție adresată în original Centrului Național de Vize.”

36. Articolul 41 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 41 - Viza de lungă ședere pentru desfășurarea de activități economice

(1) Viza de lungă ședere pentru activități economice se acordă străinilor care urmează să desfășoare pe teritoriul României activități economice organizate și reglementate prin legi speciale și care prezintă următoarele documente:

- a) dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute de legea specială;
- b) asigurare medicală pe perioada valabilității vizei;
- c) certificat de cazier judiciar sau alt document cu aceeași valoare juridică.

(2) Străinilor li se aplică în mod corespunzător prevederile legislației speciale privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale.”

37. Articolul 42 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 42 - Viza de lungă ședere pentru desfășurarea de activități profesionale

Viza de lungă ședere pentru desfășurarea de activități profesionale se acordă străinilor care urmează să exercite pe teritoriul României profesii libere reglementate prin legi speciale, cu prezentarea următoarelor documente:

- a) dovada îndeplinirii condițiilor legale de exercitare a profesiilor respective;
- b) dovada faptului că în țara de origine practică o profesie similară cu cea pe care intenționează să o desfășoare în România;
- c) asigurare medicală pe perioada valabilității vizei;
- d) certificat de cazier judiciar sau alt document cu aceeași valoare juridică.”

38. Articolul 44 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 44 - Viza de lungă ședere pentru angajare în muncă

(1) Viza de lungă ședere pentru angajare în muncă se acordă străinilor în scopul încadrării în muncă pe teritoriul României la un angajator.

(2) Solicitarea de viză trebuie să fie însoțită de următoarele documente:

a) copia avizului de angajare eliberat în condițiile legislației speciale privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României sau, după caz, documente prin care să se facă dovada că solicitantul se încadrează în categoriile prevăzute la alin.(3);

b) dovada mijloacelor de întreținere la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată pentru întreaga perioadă înscrisă în viză;

c) certificat de cazier judiciar sau alt document cu aceeași valoare juridică, eliberat de autoritățile din statul de domiciliu sau de reședință;

d) asigurarea medicală pe perioada valabilității vizei.

(3) Viza de lungă ședere pentru angajare în muncă se acordă fără prezentarea copiei avizului de angajare străinilor din următoarele categorii:

a) străinilor al căror acces liber pe piața muncii din România este stabilit prin tratate încheiate de România cu alte state;

b) străinilor care urmează să desfășoare activități didactice, științifice, sau alte categorii de activități specifice în instituții de profil acreditate ori autorizate provizoriu din România, în baza unor acorduri bilaterale și personalul cu calificare specială, în baza ordinului ministrului educației naționale, precum și străinii care desfășoară activități artistice în instituții de cultură din România, în baza ordinului ministrului culturii;

c) străinilor care urmează să desfășoare pe teritoriul României activități solicitate de ministere ori de alte organe ale administrației publice centrale sau locale ori de autorități administrative autonome;

d) străinilor care sunt numiți la conducerea unei filiale, reprezentanțe sau sucursale de pe teritoriul României a unei companii care are sediul în străinătate, iar la data solicitării nu sunt asociați, acționari sau administratori la o persoană juridică română și, la filiala, reprezentanța sau sucursala respectivă, nu mai există un alt străin care beneficiază de un drept de ședere în acest scop.

(4) Străinul poate solicita viza de lungă ședere pentru angajare în muncă în termen de 60 de zile de la data obținerii avizului de angajare de către angajator. Viza se aprobă de Centrul Național de Vize, în termen de 10 zile de la data depunerii cererii de eliberare a vizei, fără a mai fi necesară obținerea avizului prevăzut la art.30 alin. (7).

(5) Pentru străinii prevăzuți la alin.(3) este necesară obținerea avizului Inspectoratului General pentru Imigrări, prevăzut la art.30 alin.(7).

(6) Viza de lungă ședere pentru angajare în muncă atestă și dreptul de muncă al străinului pe teritoriul României.”

39. Articolul 44¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 44¹ - Viza de lungă ședere pentru detașare

(1) Viza de lungă ședere pentru detașare se acordă străinilor în scopul desfășurării de activități lucrative pe teritoriul României la un beneficiar al prestării de servicii.

(2) Solicitarea de viză trebuie să fie însoțită de următoarele documente:

a) copia avizului de detașare eliberat în condițiile legislației speciale privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României;

b) dovada mijloacelor de întreținere la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată pentru întreaga perioadă înscrisă în viză;

c) certificat de cazier judiciar sau alt document cu aceeași valoare juridică, eliberat de autoritățile din statul de domiciliu sau de reședință;

d) asigurarea medicală pe perioada valabilității vizei.

(3) Viza de lungă ședere pentru detașare se acordă fără prezentarea copiei avizului de detașare străinilor din următoarele categorii:

a) străinii angajați ai persoanelor juridice cu sediul în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European ori în Confederația Elvețiană, detașați în România, cu condiția prezentării permisului de ședere din acel stat;

b) străinii care urmează să desfășoare activități didactice, științifice sau alte categorii de activități specifice cu caracter temporar în instituții de profil acreditate ori autorizate provizoriu din România, în baza unor acorduri bilaterale și personalul cu calificare specială, în baza ordinului ministrului educației naționale, precum și străinii care desfășoară activități artistice în instituții de cultură din România, în baza ordinului ministrului culturii;

c) străinii care urmează să desfășoare pe teritoriul României activități temporare solicitate de ministere ori de alte organe ale administrației publice centrale sau locale ori de autorități administrative autonome.

(4) Solicitarea de viză prevăzută la alin. (3) trebuie să fie însoțită de următoarele documente:

a) copia contractului individual de muncă, înregistrat la autoritățile competente din statul membru respectiv, tradus și legalizat;

b) permisul de ședere valabil eliberat de statul în care își are sediul angajatorul, în original și în copie;

c) copia actului de detașare, tradus și legalizat

d) dovada mijloacelor de întreținere la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată pentru întreaga perioadă înscrisă în viză;

e) certificat de cazier judiciar sau alt document cu aceeași valoare juridică, eliberat de autoritățile din statul de domiciliu sau de reședință;

f) asigurarea medicală pe perioada valabilității vizei.

(5) Străinul poate solicita viza de lungă ședere pentru detașare în termen de 60 de zile de la data obținerii avizului de detașare de către beneficiarul prestării de servicii. Viza se aprobă de Centrul Național de Vize, în termen de 10 zile de la data depunerii cererii de eliberare a vizei, fără a mai fi necesară obținerea avizului prevăzut la art.30 alin.(7).

(6) Pentru străinii prevăzuți la alin.(3) este necesară obținerea avizului Inspectoratului General pentru Imigrări, prevăzut la art.30 alin.(7).

(7) Viza de lungă ședere pentru detașare atestă și dreptul de muncă al străinului pe teritoriul României.”

40. La alineatul (16) al articolului 46, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) copiii cetățeanului român, ai soțului/soției sau ai partenerului, inclusiv cei adoptați, care:

(i) nu au împlinit vârsta de 21 de ani;

(ii) se află în continuarea studiilor și nu au depășit vârsta de 26 de ani;

(iii) deși sunt adulți, aceștia nu se pot întreține singuri din motive medicale;”

41. La articolul 47, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) existența avizului Secretariatului de Stat pentru Culte. Avizul se acordă străinilor care desfășoară activități similare în țara de origine sau de reședință, după consultarea autorității naționale în domeniul combaterii terorismului.”

42. La alineatul (2) al articolului 50, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) solicită acordarea sau prelungirea dreptului de ședere pentru același scop pentru care i s-a acordat viza de lungă ședere sau i s-a prelungit dreptul de ședere în baza căruia se află pe teritoriul României, cu excepția membrilor de familie ai cetățeanului român sau ai străinului beneficiar al unui drept de ședere pe termen lung, dacă solicită prelungirea dreptului de ședere temporară pentru reîntregirea familiei, precum și a solicitanților unei Cărți albastre a UE;”

43. După alineatul (4) al articolului 50 se introduce un nou alineat, alin.(5), cu următorul cuprins:

„(5) Străinilor a căror ședere pe teritoriul României este în interesul statului român li se prelungește dreptul de ședere temporară, la solicitarea expresă a Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului sau autorităților administrației publice centrale de specialitate adresată Inspectoratului General pentru Imigrări, fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin.(2), dacă nu prezintă pericol pentru ordinea publică sau securitatea națională.”

44. Alineatul (2) al articolului 52 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Decizia de refuz al prelungirii dreptului de ședere, precum și motivele care au stat la baza acesteia se comunică solicitantului prin decizia de returnare.”

45. Articolul 53 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.53 - Prelungirea dreptului de ședere temporară pentru străinii care desfășoară activități economice

Străinului intrat în România în scopul desfășurării de activități economice se prelungește dreptul de ședere temporară în acest scop dacă:

- a) prezintă dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute de legea specială;
- b) face dovada mijloacelor de întreținere cel puțin la nivelul câștigului salarial mediu brut, lunar, pentru perioada pentru care se solicită prelungirea dreptului de ședere.”

46. Articolul 54 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 54 - Prolungirea dreptului de ședere temporară pentru activități profesionale

Străinului intrat în România în scopul exercitării unei profesii libere reglementate prin legi speciale i se prelungește dreptul de ședere temporară dacă îndeplinește următoarele condiții:

- a) face dovada faptului că exercită în mod efectiv activitatea profesională în condițiile prevăzute de legea specială;
- b) face dovada mijloacelor de întreținere cel puțin la nivelul câștigului salarial mediu brut, lunar, pentru perioada pentru care se solicită prelungirea dreptului de ședere.”

47. Articolul 56 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 56 - Prolungirea dreptului de ședere temporară în scop de muncă

(1) Străinilor intrați în România în scopul încadrării în muncă li se prelungește dreptul de ședere temporară în scop de muncă dacă prezintă contractul individual de muncă cu normă întreagă, înregistrat în registrul general de evidență a salariaților, din care rezultă că salariul este cel puțin la nivelul câștigului salarial mediu brut. În cazul lucrătorilor înalt calificați, salariul trebuie să fie la nivelul de cel puțin 4 ori câștigul salarial mediu brut.

(2) Prevederile alin.(1) referitoare la nivelul salariului înscris în contractul de muncă nu se aplică în cazul străinilor angajați în sistemul bugetar al căror salariu este stabilit potrivit legislației privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

(3) În cazul în care informațiile sau documentele furnizate, pe care se întemeiază cererea de prelungire a dreptului de ședere temporară în scop de muncă sunt necorespunzătoare, Inspectoratul General pentru Imigrări îi comunică solicitantului informațiile suplimentare cerute și stabilește un termen rezonabil pentru trimiterea acestora, dar nu mai mult de 30 de zile. Termenul prevăzut la art.51 alin.(4) se suspendă până la primirea de către Inspectoratul General pentru Imigrări a informațiilor sau a documentelor suplimentare necesare. Dacă nu au fost furnizate informațiile sau documentele suplimentare până la termenul prevăzut, solicitarea poate fi respinsă.

(4) Prelungirile ulterioare ale dreptului de ședere temporară în scop de muncă se acordă dacă străinul prezintă următoarele documente:

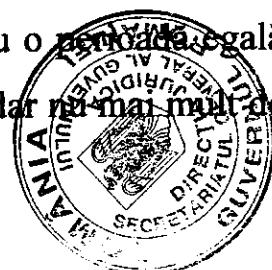
a) contractul individual de muncă cu normă întreagă, înregistrat la inspectoratul teritorial de muncă;

b) dovada menținerii salariului cel puțin la nivelul prevăzut la alin.(1) pe toată perioada șederii acordată anterior.

(5) Prin excepție de la alin.(1) și (4), străinilor care sunt numiți la conducerea unei filiale, reprezentanțe sau sucursale de pe teritoriul României a unei companii care are sediul în străinătate, în baza unui contract de mandat sau altui document cu aceeași valoare juridică, li se prelungește dreptul de ședere temporară în scop de muncă fără prezentarea unui contract de muncă, dacă fac dovada mijloacelor de întreținere obținute din activitatea desfășurată în această calitate, cel puțin la nivelul câștigului salarial mediu brut.

(6) Dreptul de ședere temporară în scop de muncă se prelungește în condițiile alin.(1) sau (4) pentru o perioadă egală cu perioada de valabilitate a contractului de muncă, dar nu mai mult de un an.

(7) Străinilor, lucrători înalt calificați, li se prelungește dreptul de ședere temporară în scop de muncă în condițiile alin.(1) sau (5) pentru o perioadă egală cu perioada de valabilitate a contractului de muncă plus 3 luni, dar nu mai mult de 2 ani.

(8) Prelungirea ulterioară a dreptului de ședere temporară în scop de muncă se acordă fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin.(4) pentru întreaga perioadă în care străinul beneficiază de indemnizație de șomaj potrivit prevederilor Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare.

(9) Dacă raportul de muncă al străinului încetează înainte de expirarea perioadei pentru care a fost eliberat permisul unic sau Cartea albastră a UE, acestea rămân valabile până la expirarea perioadei pentru care au fost eliberate dar nu mai mult decât perioada în care străinul beneficiază de indemnizație de șomaj potrivit prevederilor Legii nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare sau nu mai mult de 60 de zile de la data înregistrării încetării raportului de muncă dacă străinul nu beneficiază de indemnizație de șomaj.

(10) Străinii titulari ai unui drept de ședere temporară pentru studii pot solicita prelungirea dreptului de ședere în scop de muncă, după finalizarea studiilor, în condițiile prevăzute la alin.(1) și cu prezentarea copiei avizului de angajare eliberat în condițiile legislației speciale privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României, fără obligativitatea obținerii unei vize de lungă ședere pentru angajare în muncă.

(11) Străinii care au beneficiat anterior de un drept de ședere pe teritoriul României de cel puțin 3 ani, în calitate de membrii de familie ai unui cetățean român și care se află în una din situațiile prevăzute la art.64 alin.(2), pot solicita prelungirea dreptului de ședere în scop de muncă în condițiile prevăzute la alin.(1), fără obligativitatea obținerii unei vize de lungă ședere pentru angajare în muncă.

(12) Aprobarea sau respingerea cererii de eliberare a Cărții albastre a UE se comunică de către Inspectoratul General pentru Imigrări, în scris, primului stat membru, în termen de 30 de zile de la data deciziei, atunci când România este al doilea stat membru.

48. După articolul 56 se introduce un nou articol, articolul 56¹, cu următorul cuprins:

„Art. 56¹ - Prolungirea dreptului de ședere temporară în scop de detașare

(1) Străinilor intrați în România în scopul detașării, li se prelungește dreptul de ședere temporară de la data depunerii cererii, dacă:

a) beneficiarul prestării de servicii a obținut un aviz de detașare, în condițiile legii;

b) prezintă decizia de detașare, tradusă și legalizată;

c) prezintă dovada deținerii mijloacelor de întreținere cel puțin la nivelul câștigului salarial mediu brut.

(2) Străinilor prevăzuți la art.44¹ alin.(3) lit.b) și c) li se prelungește dreptul de ședere temporară dacă prezintă următoarele documente:

a) ordinul ministrului de resort sau, după caz, solicitarea expresă a organelor administrației publice centrale sau locale ori a autorităților administrative autonome;

b) adresă din partea beneficiarului prestării de servicii din care să rezulte activitatea desfășurată de străin și durata acesteia;

c) dovada mijloacelor de întreținere la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată .

(3) Dreptul de ședere se prelungește pentru o perioadă de până la un an într-un interval de 5 ani de la data depunerii cererii de prelungire a dreptului de ședere.

(4) Străinilor angajați ai persoanelor juridice cu sediul pe teritoriul unuia dintre statele membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European ori pe teritoriul Confederației Elvețiene, detașați în România, li se prelungește dreptul de ședere temporară, fără a fi limitați la intervalul prevăzut la alin. (3), dacă prezintă următoarele documente:

a) copia contractului individual de muncă, înregistrat la autoritățile competente din statul membru respectiv, tradus și legalizat;

b) permisul de ședere valabil eliberat de statul în care își are sediul angajatorul, în original și în copie;

c) copia actului de detașare, tradus și legalizat;

d) dovada deținerii mijloacelor de întreținere cel puțin la nivelul câștigului salarial mediu brut.

(5) Străinilor care au obținut un aviz de detașare în baza avizului Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, li se prelungește dreptul de ședere dacă prezintă documentele prevăzute la alin.(1), fără a fi limitați la intervalul prevăzut la alin.(3).”

49. La alineatul (1) al articolului 58, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) în cazul studenților sau elevilor, pe o perioadă egală cu durata totală a studiilor, dacă:

(i) sunt înscriși la studii la o instituție de învățământ de stat ori particulară, acreditată sau autorizată provizoriu potrivit legii, forma învățământ de zi, inclusiv pentru participarea la cursuri de doctorat, în baza aprobării ministrului de resort;

(ii) fac dovada mijloacelor de întreținere, în cuantum de cel puțin salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată pentru o perioadă de cel puțin 6 luni.”

50. Alineatele (2) și (3) ale articolului 58 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Bursierilor statului român precum și străinilor de origine română li se poate prelungi dreptul de ședere temporară pentru studii, fără îndeplinirea condiției prevăzute la alin. (1) lit. a) pct. (ii).

(3) Dreptul de ședere temporară pentru studii se poate prelungi cu cel mult 6 luni după absolvirea studiilor, în vederea definitivării situației de ședere sau universitare, a avizării documentelor de studii precum și pentru căutarea unui loc de muncă și efectuarea formalităților de angajare în muncă.”

51. După alineatul (2) al articolului 58 se introduce un nou alineat, alin.(2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Permisele de ședere pentru bursierii statului român se acordă cu scutire de la plata taxelor.”

52. Alineatul (2) al articolului 60 se abrogă.

53. Articolul 61 se abrogă.

54. La alineatul (3) al articolului 62, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) pentru copiii cetățeanului român, ai soțului/soției sau ai partenerului, inclusiv cei adoptați, care nu au împlinit vârsta de 21 de ani sau care, deși sunt adulți, nu se pot întreține singuri din motive medicale, dacă:

(i) prezintă documente din care să rezulte existența legăturii de rudenie;

(ii) locuiesc împreună cu cetățeanul român;

(iii) după caz, prezintă documente din care să rezulte că nu se pot întreține singuri din motive medicale.”

55. Articolul 65 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.65 – Desfășurarea de activități economice sau profesionale și angajarea în muncă

Străinii, titulari ai unui drept de ședere pentru reîntregirea familiei, pot desfășura activități economice sau profesionale ori pot fi încadrați în muncă, cu aplicarea în mod corespunzător a dispozițiilor din legile speciale care reglementează aceste domenii.”

56. Alineatul (1) al articolului 66 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Străinii intrați în România în baza unei vize de lungă ședere pentru desfășurarea de activități religioase pot solicita prelungirea dreptului de ședere temporară în acest scop dacă prezintă avizul valabil acordat de Secretariatului de Stat pentru Culte în condițiile art.47 lit.a).”

57. La alineatul (1) al articolului 69, litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:

„h) apatrizii de origine română - fără îndeplinirea condițiilor generale de acordare a dreptului de ședere temporară.”

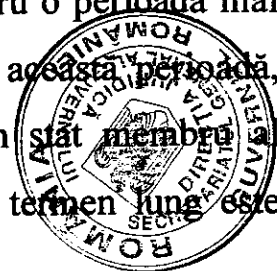
58. Alineatul (2) al articolului 69 se abrogă.

59. Alineatul (3) al articolului 69 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) La acordarea sau prelungirea dreptului de ședere temporară, străinii prevăzuți la alin.(1) lit.c), e), f) și g) trebuie să facă dovada mijloacelor de întreținere, cel puțin la nivelul câștigului salarial mediu brut, lunar, pentru perioada pentru care se solicită prelungirea dreptului de ședere, iar cei prevăzuți la alin.(1) lit.d), în cuantum de cel puțin 500 euro lunar, proveniți din activitatea desfășurată în calitate de administrator.”

60. La alineatul (3) al articolului 70, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) în cazul absenței de pe teritoriul statului român pentru o perioadă mai mare de 12 luni consecutive, cu excepția situației în care, în această perioadă, străinul a beneficiat de un drept de ședere temporară într-un stat membru al Uniunii Europene sau în care titularul dreptului de ședere pe termen lung este

minor iar unul dintre părinți este cetățean român sau titular al unui drept de ședere pe teritoriul României.”

61. Alineatul (5) al articolului 70 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Străinului al cărui drept de ședere pe termen lung a încetat în condițiile alin.(3) lit.b) sau c) i se poate acorda un nou drept de ședere pe termen lung, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, după o nouă ședere continuă pe teritoriul României de cel puțin 12 luni.”

62. La alineatul (1) al articolului 71, punctul (i) al literei a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(i) în această perioadă nu au absentat de pe teritoriul României mai mult de 6 luni consecutive și nu depășesc 10 luni de absență în total. Nu se consideră absență de pe teritoriul României dacă prin natura serviciului străinul s-a deplasat în străinătate pentru desfășurarea unor activități de transport internațional și prezintă înregistrări doveditoare în acest sens.”

63. La alineatul (1) al articolului 71, literele b) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) fac dovada deținerii mijloacelor de întreținere la nivelul câștigului salarial mediu brut, cu excepția străinilor membri de familie ai cetățenilor români.

f) nu prezintă pericol pentru ordinea publică sau securitatea națională.”

64. Articolul 75 se abrogă.

65. La alineatul (1) al articolului 77, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) străinul a fost returnat sau expulzat anterior de pe teritoriul României și a reintrat, sub o altă identitate, în perioada interdicției de intrare în România.”

66. La alineatul (3) al articolului 77, după punctul (iv) al literei a¹) se introduce un nou punct, pct.(v), cu următorul cuprins:

„(v) absența de pe teritoriul României ca angajat sau detașat la o persoană juridică din străinătate.”

67. La alineatul (3) al articolului 77, după lit.a¹) se introduce o nouă literă, lit.a²), cu următorul cuprins:

„a²) se constată că, după acordarea dreptului de ședere temporară pentru studii, străinul și-a suspendat studiile din alte motive decât cele medicale.”

68. După alineatul (4) al articolului 77 se introduce un nou alineat, alin.(5), cu următorul cuprins:

„(5) Șomajul nu constituie un motiv de revocare a dreptului de ședere temporară în scop de muncă în perioada în care străinul beneficiază de indemnizație de șomaj potrivit prevederilor Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare.”

69. La articolul 78, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) de către Inspectoratul General pentru Imigrări, străinului care se află pe teritoriul României, prin decizia de returnare;”

70. După articolul 80 se introduce un nou articol, art.80¹, cu următorul cuprins:

„Art.80¹ – Tratatul egal

(1) Străinii, titulari ai dreptului de ședere pe termen lung, beneficiază, în condițiile legii, de tratament egal cu cetățenii români în ceea ce privește:

a) accesul la piața muncii, inclusiv în privința condițiilor de angajare și de muncă, la activități economice în mod independent și la activități profesionale, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor legislației speciale privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, cu condiția ca activitatea desfășurată să nu presupună, chiar și ocazional, exercitarea unor prerogative ale autorității publice;

b) accesul la toate formele și nivelurile de învățământ și de pregătire profesională, inclusiv la acordarea burselor de studiu;

c) echivalarea studiilor și recunoașterea diplomelor, a certificatelor, a atestatelor de competență și a calificărilor profesionale, în conformitate cu reglementările în vigoare;

d) securitatea socială, asistența și protecția socială;

e) asistența de sănătate publică;

f) deduceri de impozit pe venitul global și scutiri de taxe;

g) accesul la bunuri și servicii publice, inclusiv obținerea de locuințe;

h) libertatea de asociere, afiliere și apartenență la o organizație sindicală sau profesională.

(2) Drepturile beneficiarilor protecției internaționale în România prevăzute de Legea nr.122/2006, cu modificările și completările ulterioare, nu pot fi limitate ca urmare a obținerii dreptului de ședere pe termen lung de către aceștia.

(3) Străinii titulari ai unui drept de ședere temporară, încadrați în muncă sau șomeri înregistrați, beneficiază, în condițiile legii, de tratament egal cu cetățenii români în ceea ce privește:

a) condițiile de muncă, inclusiv în ceea ce privește salarizarea și concedierea, precum și în materie de securitate și sănătate în muncă;

b) domeniile prevăzute la alin.(1) lit.b) - h);

c) serviciile oferite de agențiile pentru ocuparea forței de muncă.

(4) Prevederile alin.(3) lit.b) și c) nu se aplică în cazul străinilor titulari ai dreptului de ședere temporară în scop de muncă obținut în baza avizului de angajare pentru lucrători sezonieri sau ai dreptului de ședere temporară în scop de detașare.

(5) Străinii care au fost încadrați în muncă pe teritoriul României sau urmașii acestora beneficiază de dreptul la pensie pentru limită de vârstă, invaliditate sau deces, chiar dacă nu mai locuiesc în România, în aceleași condiții ca și cetățenii români sau urmașii acestora care nu mai locuiesc în România.”

71. Capitolul V - Regimul îndepărtării străinilor de pe teritoriul României, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Capitolul V - Regimul șederii ilegale

Secțiunea 1 – Stabilirea obligației de returnare a străinilor

Art.81 – Situațiile în care se dispune returnarea

(1) Inspectoratul General pentru Imigrări dispune returnarea împotriva străinilor pentru care constată șederea ilegală, prin emiterea deciziei de returnare.

(2) Inspectoratul General pentru Imigrări constată șederea ilegală a străinilor aflați în oricare dintre următoarele situații:

a) străinul a trecut sau a încercat să treacă ilegal frontiera de stat a României;

b) străinul a intrat în România în perioada interdicției de intrare în România dispusă anterior;

c) străinul nu mai îndeplinește condițiile de intrare și/sau de ședere prevăzute de prezenta ordonanță de urgență;

d) dreptul de ședere al străinului, stabilit prin viză, în baza acordurilor de desființare a vizelor sau, după caz, prin permisul de ședere sau de mic trafic de frontieră, a încetat;

e) străinul pentru care s-a finalizat procedura de azil sau care a renunțat la aceasta și care nu a respectat obligația de a părăsi teritoriul României, stabilită potrivit legislației privind azilul;

f) străinul a fost declarat indezirabil.

(3) Străinilor aflați în oricare dintre situațiile prevăzute la alin.(2) lit.a)-e) și care beneficiază de un drept de ședere pe teritoriul unui alt stat membru, li se solicită, în scris, de către Inspectoratul General pentru Imigrări, să părăsească în termen de 3 zile teritoriul României. În cazul în care aceștia nu părăsesc teritoriul României, împotriva lor se dispune măsura prevăzută la alin.(1).

(4) În cazul străinilor aflați în oricare dintre situațiile prevăzute la alin.(2), dar care se află într-o procedură de preluare de către un alt stat membru al Uniunii Europene în baza unui acord bilateral, nu se emite decizie de returnare. În cazul în care la finalizarea procedurii străinii nu sunt preluați de celălalt stat membru, împotriva lor se dispune măsura prevăzută la alin.(1).

(5) În cazul străinilor aflați în oricare dintre situațiile prevăzute la alin.(2) dar și într-o procedură de prelungire a dreptului de ședere temporară sau de acordare a dreptului de ședere pe termen lung, prevederile alin.(1) nu se aplică până la finalizarea procedurii respective.

(6) În situația în care perioada de ședere legală pe teritoriul României nu poate fi stabilită pe baza mențiunilor din documentul de călătorie al străinului, Inspectoratul General pentru Imigrări sau Inspectoratul General al Poliției de Frontieră procedează potrivit prevederilor art.11 din Codul frontierelor Schengen.

Art.82 – Interzicerea returnării

(1) Măsura returnării nu poate fi dispusă împotriva străinilor aflați în oricare dintre următoarele situații:

a) străinul este minor, iar unul dintre părinții acestuia are drept de ședere în România;

b) străinul este părinte al unui minor care are cetățenia română, dacă minorul se află în întreținerea acestuia sau dacă există obligația plății pensiei de întreținere, obligație pe care străinul și-o îndeplinește cu regularitate;

c) străinul este căsătorit cu un cetățean român sau cu un străin care are drept de ședere pe termen lung pe teritoriul României;

d) străinul a depășit vârsta de 80 de ani;

(2) În cazul în care situațiile prevăzute la alin.(1) se constată după dispunerea măsurii returnării dar înainte de executarea obligației de returnare, Inspectoratul General pentru Imigrări revocă decizia de returnare.

(3) Prevederile alin.(1) și (2) nu se aplică în cazul străinilor aflați în situația prevăzută la alin.(1) lit.c) dacă se constată existența unei căsătorii de conveniență sau că soții nu mai au o relație conjugală sau o relație de familie efectivă pe teritoriul României.

(4) Prevederile alin.(1) și (2) nu se aplică în cazul străinilor care constituie un pericol pentru ordinea publică, securitatea națională ori care suferă de o boală care amenință sănătatea publică și refuză să se supună măsurilor stabilite de către autoritățile medicale.

(5) Străinii cărora li se aplică prevederile alin.(1) sau (2) pot solicita acordarea sau, după caz, prelungirea dreptului de ședere temporară pentru oricare dintre scopurile și în condițiile prevăzute la Capitolul IV al prezentei ordonanțe de urgență, fără a mai fi necesară obținerea în prealabil a unei vize de lungă ședere.

Art.83 – Decizia de returnare

(1) Decizia de returnare constituie actul administrativ prin care Inspectoratul General pentru Imigrări constată șederea ilegală pe teritoriul României a străinului și stabilește obligația acestuia de returnare, precum și termenul pentru plecarea voluntară.

(2) Prin excepție de la alin.(1), în cazul străinului declarat ~~indezirabil~~ ^{inadmisibil} sau care prezintă risc de sustragere de la executarea voluntară a obligației de returnare

prin decizia de returnare se constată șederea ilegală pe teritoriul României și se stabilește obligația de returnare și îndepărtarea sub escortă.

(3) Prezintă risc de sustragere de la executarea voluntară a obligației de returnare:

a) străinul care a trecut sau a încercat să treacă ilegal frontiera de stat a României;

b) străinul care a intrat în România în perioada de interdicție dispusă anterior;

c) străinul a cărui identitate nu a putut fi stabilită;

d) străinul pentru care s-a finalizat procedura de azil sau care a renunțat la aceasta și care nu a respectat obligația de a părăsi teritoriul României, stabilită potrivit legislației privind azilul;

e) străinul a cărui conduită determină suspiciunea rezonabilă că intenționează să se sustragă de la executarea voluntară a obligației de returnare.

(4) Decizia de returnare se întocmește în scris în două exemplare, fiecare în limba română și într-o limbă de circulație internațională, și conține motivele de fapt și de drept, precum și informațiile privind căile de atac posibile.

(5) Inspectoratul General pentru Imigrări furnizează, la cererea străinului, o traducere scrisă sau orală a principalelor elemente ale deciziei de returnare, inclusiv informații cu privire la căile de atac posibile, în limba pe care acesta o înțelege sau despre care se presupune în mod rezonabil că o înțelege.

(6) Prevederile alin.(5) nu sunt aplicabile străinilor care au trecut ilegal frontiera de stat a României sau a altui stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau a Confederației Elvețiene. În acest caz, odată cu decizia de returnare se comunică și o fișă, redactată în 5 limbi dintre cele mai des utilizate sau înțelese de către străinii aflați pe teritoriul României, conținând informații care să explice principalele elemente din formularul standard al deciziei de returnare.

Art.84 - Comunicarea deciziei de returnare

(1) Comunicarea deciziei de returnare se realizează de către Inspectoratul General pentru Imigrări prin remiterea unui exemplar al acesteia străinului împotriva căruia a fost emisă.

(2) Remiterea se poate face prin înmânarea exemplarului, sub semnătură, atunci când străinul este prezent, sau prin trimiterea prin poștă, cu confirmare de primire, la adresa la care străinul a declarat că locuiește, atunci când străinul nu este prezent.

(3) În cazul în care remiterea nu este posibilă, comunicarea deciziei de returnare se face prin afișarea unui exemplar al acesteia la sediul structurii Inspectoratului General pentru Imigrări care a emis decizia de returnare.

(4) Se prezumă că remiterea nu este posibilă în următoarele situații:

- a) străinul refuză să primească exemplarul înmănat sau trimis prin poștă;
- b) străinul nu mai locuiește la adresa declarată;
- c) străinul nu a făcut cunoscută adresa la care locuiește.

Art.85 - Contestarea deciziei de returnare

(1) Decizia de returnare prevăzută la art.83 alin.(1) poate fi contestată în termen de 10 zile de la data comunicării la curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află structura Inspectoratului General pentru Imigrări care a emis decizia de returnare. Instanța soluționează contestația în termen de 30 de zile de la data primirii acesteia. Hotărârea instanței este definitivă.

(2) Decizia de returnare prevăzută la art.83 alin.(2) poate fi contestată în termen de 3 zile de la data comunicării la instanța prevăzută la alin.(1) dacă străinul nu este luat în custodie publică ori la curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află centrul de cazare dacă străinul este luat în custodie publică. Instanța soluționează contestația în termen de 5 zile de la data primirii acesteia. Hotărârea instanței este definitivă.

(3) Contestațiile prevăzute la alin.(1) și (2) suspendă executarea obligației de returnare. În cazul străinilor care solicită emiterea unei decizii de returnare înainte de a fi depistați cu ședere ilegală sau a străinilor declarați indezirabili, contestațiile prevăzute la alin.(1) și (2) nu suspendă executarea obligației de returnare.

(4) Contestarea deciziei de returnare formulată de către străinul luat în custodie publică nu suspendă măsura luării în custodie publică.

(5) Străinul care contestă decizia de returnare are dreptul de a obține consiliere juridică, reprezentare și asistență lingvistică pe cheltuială proprie.

(6) Străinului care contestă decizia de returnare îi sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.193/2008, cu modificările și completările ulterioare, fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la art.2, art.2¹ și art.8¹ din respectiva ordonanță de urgență.

Secțiunea a 2-a - Străini indezirabili

Art.86 – Măsura declarării ca indezirabil

(1) Declararea ca indezirabil este măsura ce se dispune împotriva unui străin care a desfășurat, desfășoară ori există indicii temeinice că intenționează să desfășoare activități de natură să pună în pericol securitatea națională sau ordinea publică.

(2) Măsura prevăzută la alin.(1) se dispune de Curtea de Apel București, la sesizarea procurorului anume desemnat de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București. Procurorul sesizează instanța de judecată la propunerea instituțiilor cu atribuții în domeniul ordinii publice și securității naționale care dețin date sau indicii temeinice în sensul celor prevăzute la alin.(1).

(3) Datele și informațiile în baza cărora se propune declararea ca indezirabil pentru rațiuni de securitate națională se pun la dispoziția instanței de judecată în condițiile stabilite de actele normative care reglementează regimul

activităților referitoare la securitatea națională și protejarea informațiilor clasificate.

(4) Sesizarea prevăzută la alin.(2) se judecă în camera de consiliu, cu citarea părților. Instanța de judecată aduce la cunoștință străinului faptele care stau la baza sesizării, cu respectarea prevederilor actelor normative care reglementează regimul activităților referitoare la securitatea națională și protejarea informațiilor clasificate.

(5) Curtea de Apel București se pronunță, prin hotărâre motivată, în termen de 10 zile de la sesizarea formulată în condițiile alin.(2). Hotărârea instanței este executorie. Atunci când declararea străinului ca indezirabil se întemeiază pe rațiuni de securitate națională, în conținutul hotărârii nu se menționează datele și informațiile care au stat la baza motivării acesteia.

(6) Hotărârea se comunică străinului, precum și, dacă instanța dispune declararea ca indezirabil, Inspectoratului General pentru Imigrări, pentru a fi pusă în executare.

(7) Dreptul de ședere al străinului încetează de la data pronunțării hotărârii prin care acesta a fost declarat indezirabil.

(8) Perioada pentru care un străin poate fi declarat indezirabil este de la 5 la 15 ani, cu posibilitatea prelungirii termenului pentru o nouă perioadă cuprinsă între aceste limite, în cazul în care se constată că nu au încetat motivele care au determinat luarea acestei măsuri. Prolungirea termenului se face în condițiile prevăzute la alin. (2).

(9) Încetarea măsurii declarării ca indezirabil se dispune de Curtea de Apel București, la sesizarea procurorului anume desemnat de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București, în situația în care prezența străinului pe teritoriul României este necesară în interesul statului român iar pericolul determinat de motivele care au stat la baza declarării ca indezirabil nu mai subzistă. Procurorul sesizează instanța de judecată la propunerea instituției cu atribuții în domeniul

ordinii publice și securității naționale care a propus sesizarea instanței potrivit alin.(2) teza finală.

(10) Sesizarea prevăzută la alin.(9) se judecă în camera de consiliu. Curtea de Apel București se pronunță, prin hotărâre motivată, în termen de 10 zile de la sesizare. Hotărârea instanței este definitivă. Hotărârea se comunică Inspectoratului General pentru Imigrări, pentru a fi pusă în executare

(11) Hotărârile prin care străinii au fost declarați indezirabili sau prin care s-a dispus încetarea măsurii declarării ca indezirabil se pun în executare de către Inspectoratul General pentru Imigrări potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

(12) Datele de identificare ale persoanelor declarate indezirabile sau cu privire la care s-a dispus încetarea măsurii declarării ca indezirabil se comunică Departamentului Consular din cadrul Ministerului Afacerilor Externe de către Inspectoratul General pentru Imigrări.

Art.87 - Recursul împotriva hotărârii prevăzute la art. 86 alin. (5)

(1) Hotărârea prevăzută la art.86 alin.(5) poate fi atacată cu recurs, în termen de 10 zile de la data comunicării, la Înalta Curte de Casație și Justiție. Instanța se pronunță în termen de 5 zile de la data primirii cererii.

(2) Exercițarea căii de atac prevăzute la alin.(1) nu are efect suspensiv de executare a hotărârii prin care străinul a fost declarat indezirabil. În cazuri temeinic justificate și pentru a se preveni producerea de pagube iminente, străinul poate cere instanței să dispună suspendarea executării hotărârii prin care a fost declarat indezirabil până la soluționarea căii de atac. Instanța soluționează cererea de suspendare de urgență, hotărârea pronunțată în acest caz fiind executorie de drept.

Secțiunea a 3-a – Executarea obligației de returnare

Art.88 - Plecarea voluntară

(1) Străinul împotriva căruia a fost emisă decizia de returnare prevăzută la art.83 alin.(1) are posibilitatea să execute voluntar obligația de returnare oricând în termenul pentru plecarea voluntară.

(2) Termenul pentru plecarea voluntară este de 15 zile de la comunicarea deciziei de returnare pentru:

a) străinul care a fost depistat fără drept de ședere ori care a depășit perioada de ședere sau zona de frontieră stabilite prin acordul care reglementează regimul juridic privind micul trafic la frontiera comună;

b) străinul al cărui permis de mic trafic de frontieră sau a cărui viză a fost anulat/ă sau revocat/ă.

(3) Termenul pentru plecarea voluntară este de 30 de zile de la comunicarea deciziei de returnare pentru:

a) străinul care solicită emiterea unei decizii de returnare înainte de a fi depistat cu ședere ilegală;

b) străinul căruia i-a fost anulat sau revocat dreptul de ședere temporară ori i-a fost refuzată prelungirea acestui drept;

c) străinul căruia i-a încetat dreptul de ședere pe termen lung și care nu a solicitat prelungirea dreptului de ședere temporară potrivit art.70 alin.(4).

(4) În situații temeinic justificate, ținând seama de circumstanțele specifice ale fiecărui caz în parte, cum ar fi durata șederii legale, existența copiilor care frecventează școala și existența altor legături familiale, Inspectoratul General pentru Imigrări prelungește termenele prevăzute la alin.(2) și (3), la cererea străinului împotriva căruia a fost emisă decizia de returnare, cu cel mult 30 de zile. Prelungirea se comunică, în scris, străinului.

(5) Pană la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emisă în acest sens, obligația de returnare se prezumă executată la data la care străinul părăsește teritoriul României.

Art.89 – Îndepărtarea sub escortă

(1) Străinul împotriva căruia a fost emisă decizia de returnare prevăzută la art.83 alin.(2) este îndepărtat sub escortă.

(2) Străinul împotriva căruia a fost emisă decizia de returnare prevăzută la art.83 alin.(1) este îndepărtat sub escortă:

a) dacă nu a executat voluntar obligația de returnare, după împlinirea termenului pentru plecarea voluntară;

b) dacă se constată că străinul prezintă risc de sustragere de la executarea voluntară a obligației de returnare potrivit art.83 alin.(3), chiar înainte de împlinirea termenului pentru plecarea voluntară.

(3) Îndepărtarea sub escortă se realizează, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, de către personalul specializat al Inspectoratului General pentru Imigrări prin însoțirea străinului până la frontieră ori până într-o țară terță, respectiv țara de origine, de tranzit sau de destinație.

(4) Prin excepție de la prevederile alin.(3), străinul, în al cărui permis de ședere pe termen lung era înscrisă mențiunea privind acordarea protecției internaționale de către un alt stat membru, este îndepărtat sub escortă către statul membru indicat în respectiva mențiune, dacă, în urma verificărilor realizate de Inspectoratul General pentru Imigrări în statul membru în cauză, rezultă că acesta beneficiază în continuare de protecție internațională. Pentru respectarea obligațiilor asumate de România prin tratate, în cazul străinului declarat indezirabil sau care face obiectul expulzării ca urmare a condamnării pentru oricare dintre infracțiunile prevăzute în cap.IV din Legea nr.535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, cu modificările și completările ulterioare sau pentru o infracțiune contra securității naționale prevăzută de Codul penal, este posibilă îndepărtarea sub escortă și către un alt stat decât cel în care beneficiază de protecție internațională.

(5) Prin excepție de la alin.(3), străinul care a avut un drept de ședere temporară potrivit art.128, în al cărui permis de ședere pe termen lung este înscrisă

un alt stat membru este înscrisă mențiunea privind acordarea protecției internaționale, poate fi îndepărtat sub escortă către o țară terță dacă, în urma verificărilor realizate de Inspectoratul General pentru Imigrări în statul membru în cauză, rezultă că protecția internațională a fost retrasă sau dacă a fost declarat indezirabil ori face obiectul expulzării ca urmare a condamnării pentru oricare dintre infracțiunile prevăzute în cap.IV din Legea nr.535/2004, cu modificările și completările ulterioare sau pentru o infracțiune contra securității naționale prevăzută de Codul penal.

(6) În cadrul procedurii de îndepărtare sub escortă autoritățile române analizează situația străinului pentru a se asigura că acestuia nu îi sunt aplicabile prevederile art.82 alin.(2) sau art.96 alin.(1), dar și că acesta nu este o persoană vulnerabilă. Îndepărtarea sub escortă a persoanelor vulnerabile se realizează cu luarea în considerare a nevoilor speciale ale acestora.

Art.90 – Procedura îndepărtării sub escortă

(1) Îndepărtarea sub escortă a străinilor care posedă documente de trecere a frontierei de stat valabile și mijloace financiare se realizează în termen de 24 de ore de la depistarea acestora, dacă nu este necesară efectuarea altor formalități.

(2) În cazul în care există indicii temeinice că îndepărtarea sub escortă nu poate fi realizată în termenul prevăzut la alin.(1), Inspectoratul General pentru Imigrări analizează situația străinului și aplică dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență privind tolerarea rămânerii pe teritoriul României sau privind custodia publică, după caz.

(3) Străinii care nu posedă documente de trecere a frontierei de stat vor fi prezentați misiunilor diplomatice sau oficiilor consulare acreditate în România ale statelor ai căror cetățeni sunt, pentru eliberarea documentelor.

(4) Procedurile aplicabile în cazul necooperării unor reprezentante diplomatice în legătură cu eliberarea de documente de călătorie pentru

îndepărtarea sub escortă a străinilor de pe teritoriul României se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor externe și al ministrului afacerilor interne.

(5) Pentru străinii proveniți din state care nu au misiuni diplomatice sau oficii consulare în România se solicită documente de trecere a frontierei de stat din țara de origine prin Departamentul Consular din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

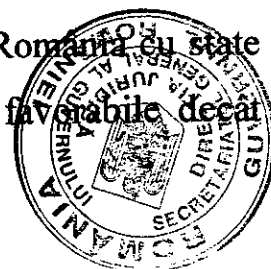
(6) În situația în care documentele de trecere a frontierei de stat nu au putut fi obținute în condițiile alin.(3) sau (5), Inspectoratul General pentru Imigrări eliberează titluri de călătorie pentru străini, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

(7) Pe timpul îndepărtării sub escortă se poate utiliza forța numai în cazurile în care aceasta este necesară pentru protejarea vieții sau integrității fizice a personalului din escortă, a străinului ori a altor persoane, pentru împiedicarea producerii de pagube materiale sau pentru îndeplinirea obiectivului îndepărtării sub escortă. Măsurile se aplică cu respectarea demnității străinului, gradual și proporțional cu starea de pericol ce trebuie înlăturată.

(8) La îndepărtarea sub escortă pe cale aeriană sunt respectate prevederile Orientărilor comune privind dispozițiile de siguranță care urmează să fie luate pentru operațiunile comune de expulzare pe cale aeriană, cuprinse în anexa la Decizia 2004/573/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind organizarea de zboruri comune pentru expulzarea de pe teritoriul a două sau mai multe state membre a resortisanților țărilor terțe care fac obiectul măsurilor individuale de expulzare.

Art.91 - Îndepărtarea sub escortă în baza acordurilor de readmisie

(1) Străinii pot fi îndepărtați sub escortă și potrivit procedurii stabilite prin acordurile de readmisie încheiate de Uniunea Europeană sau de România cu state terțe, doar în măsura în care dispozițiile acestora le sunt mai favorabile decât dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(2) La cererea unuia dintre statele care au încheiate acorduri de readmisie cu România, se poate permite tranzitarea teritoriului României de către străinul care face obiectul unei proceduri de readmisie către un stat terț, cu condiția escortării și a prezentării garanțiilor că acesta își poate continua călătoria și poate intra în statul de destinație.

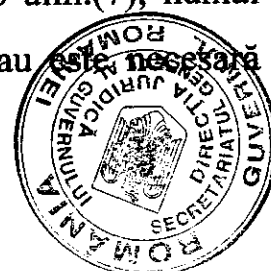
Art.92 - Măsuri de asistență între statele membre ale Uniunii Europene în cazul îndepărtării sub escortă pe calea aerului

(1) În situația în care executarea măsurii de îndepărtare nu este posibilă prin folosirea zborurilor directe până în țara de destinație, Inspectoratul General pentru Imigrări poate solicita altor state tranzitul aeroportuar.

(2) Pentru executarea măsurii de îndepărtare a străinului pe calea aerului, Inspectoratul General pentru Imigrări dispune escortarea acestuia până în țara de tranzit sau de destinație în următoarele cazuri:

- a) țara de tranzit sau de destinație solicită ca străinul să fie escortat;
- b) este necesară acordarea de asistență medicală străinului în timpul îndepărtării sub escortă;
- c) străinul trebuie supravegheat pentru a se preveni săvârșirea de fapte de natură penală în timpul îndepărtării sub escortă;
- d) există indicii temeinice că străinul nu va respecta măsura de îndepărtare ori că intenționează să rămână în țara de tranzit;
- e) autoritățile române cu atribuții în domeniul ordinii publice și securității naționale solicită ca străinul să fie escortat.

(3) Pe durata executării măsurilor de îndepărtare, membrii escortei nu sunt înarmați și poartă ținută civilă. Aceștia sunt obligați să respecte legislația statului de tranzit, să folosească forța, cu respectarea prevederilor art.90 alin.(7), numai atunci când reprezentanții statului de tranzit nu sunt prezenți sau este necesară acordarea de sprijin acestora.

(4) Inspectoratul General pentru Imigrări întreprinde demersurile necesare pentru întoarcerea în țară a străinilor dacă, în timpul executării măsurii de îndepărtare pe calea aerului, a intervenit una dintre următoarele situații:

- a) autorizația de tranzit aeroportuar a fost refuzată sau revocată;
- b) străinul a intrat pe teritoriul statului solicitat în timpul tranzitului;
- c) îndepărtarea străinului către o altă țară de tranzit ori către țara de destinație sau îmbarcarea în zborul de legătură nu a fost realizată;
- d) tranzitul aeroportuar nu mai este posibil.

(5) Inspectoratul General al Poliției de Frontieră poate aproba solicitările de tranzit pentru străinii care fac obiectul unor măsuri de îndepărtare, adresate de autoritățile competente din statele membre ale Uniunii Europene.

(6) Solicitarea de tranzit prevăzută la alin.(5) poate fi refuzată dacă:

- a) străinul este suspect sau inculpat într-o cauză penală ori are de executat o pedeapsă privativă de libertate, ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni pe teritoriul României;
 - b) tranzitul către alte state sau intrarea în țara de destinație nu este permisă;
 - c) în timpul tranzitului este necesar transportul către un alt aeroport aflat pe teritoriul României;
 - d) străinul reprezintă o amenințare pentru securitatea națională, ordinea și sănătatea publică sau relațiile internaționale ale statului român;
 - e) asistența solicitată este imposibilă în acel moment din motive obiective;
- în acest caz, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră informează, în cel mai scurt timp posibil, autoritățile solicitante asupra unei date cât mai apropiate de cea solicitată inițial, în care poate fi acordată asistența tranzitului.

(7) În situația în care, ulterior aprobării tranzitului, survin situațiile prevăzute la alin. (6), autorizațiile deja eliberate pot fi revocate, cu informarea autorităților solicitante asupra motivelor care au determinat revocarea.

(8) Solicitarea de tranzit trebuie transmisă în scris cu cel puțin două zile înainte de tranzit. Acest termen poate fi scurtat în cazuri urgente și justificate.

(9) Forma și conținutul solicitării de tranzit se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor interne, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(10) Decizia se comunică statului membru solicitant în termen de două zile. Termenul poate fi prelungit, în cazuri justificate, cu maximum 48 de ore.

(11) Inspectoratul General al Poliției de Frontieră stabilește puncte de contact în toate zonele de tranzit importante.

(12) Operațiunea de tranzit nu trebuie să depășească 24 de ore. În cazul în care, din motive obiective, sunt necesare măsuri de asistență suplimentare pentru continuarea operațiunii de tranzit, acest termen poate fi prelungit cu maximum 48 de ore.

(13) În limita mijloacelor disponibile și în conformitate cu standardele internaționale relevante, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră asigură măsurile de asistență necesare de la aterizare și până la părăsirea aeroportului către țara de destinație, în ceea ce privește:

a) întâmpinarea străinului la aeronavă și escortarea acestuia în perimetrul aeroportului, în special către zborul de legătură;

b) asigurarea tratamentului medical de urgență străinului și, dacă este cazul, persoanelor din escorta acestuia;

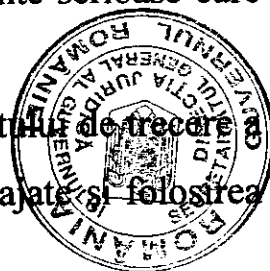
c) asigurarea hranei pentru străin și, dacă este cazul, pentru persoanele din escorta acestuia;

d) primirea, păstrarea și predarea documentelor de călătorie, în special în cazul străinilor neescortați;

e) în cazul străinilor neescortați, informarea statului solicitant despre locul și ora plecării străinului de pe teritoriul statului român;

f) informarea statului solicitant în privința oricăror incidente serioase care survin în timpul tranzitului;

g) pe timpul staționării în aeroportul de tranzit, șeful punctului de trecere a frontierei poate dispune cazarea străinului în spații special amenajate și folosirea

mijloacelor legale pentru prevenirea sau împiedicarea oricărei încercări a străinului de a se împotrivi tranzitului.

(14) Costurile serviciilor asigurate potrivit alin.(13) se suportă de statul solicitant.

Art.93 - Organizarea unor zboruri comune cu statele membre ale Uniunii Europene în vederea îndepărtării sub escortă a străinilor

(1) Inspectoratul General pentru Imigrări poate organiza sau participa la acțiuni comune cu autoritățile competente din unul ori mai multe state membre ale Uniunii Europene, pentru îndepărtarea sub escortă a străinilor.

(2) Atunci când Inspectoratul General pentru Imigrări decide organizarea unui zbor pentru îndepărtarea sub escortă a străinilor, la care ar putea să participe și alte state membre ale Uniunii Europene, informează autoritățile competente din aceste state.

(3) În vederea unei bune desfășurări a zborului, Inspectoratul General pentru Imigrări întreprinde măsuri pentru selecționarea transportatorului, potrivit dispozițiilor legale, obținerea autorizațiilor necesare de la statele de tranzit și de destinație, stabilirea în comun cu autoritățile competente ale celorlalte state participante a numărului personalului de escortă necesar, încheierea înțelegerilor financiare necesare, precum și alte măsuri ce se impun.

(4) În cazul în care Inspectoratul General pentru Imigrări decide să participe la un zbor pentru îndepărtarea sub escortă a străinilor organizat de un stat membru al Uniunii Europene, informează autoritățile competente din statul organizator despre intenția de a participa, specificând numărul de persoane care fac obiectul îndepărtării sub escortă, și asigură un număr suficient de persoane pentru escortă. În cazul în care escorta este realizată numai de către statul organizator, Inspectoratul General pentru Imigrări asigură prezența a cel puțin doi reprezentanți la bordul aeronavei, care sunt responsabili de predarea străinilor de care răspund către autoritățile din statele de destinație.

(5) Inspectoratul General pentru Imigrări asigură, atât străinilor care fac obiectul îndepărtării sub escortă cât și personalului de escortă propriu, documente de călătorie valabile, vize și alte documente necesare și, prin intermediul Departamentului Consular din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, solicită asistență necesară din partea reprezentanțelor diplomatice ale României.

Art.94 - Recunoașterea deciziilor de îndepărtare a străinilor emise de alte state membre ale Uniunii Europene

(1) Deciziile de îndepărtare a străinilor emise de alte state membre ale Uniunii Europene sunt recunoscute de statul român și sunt puse în executare de Inspectoratul General pentru Imigrări în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, în următoarele cazuri:

a) decizia de îndepărtare este luată pentru motive de ordine publică sau securitate națională, astfel:

(i) când străinul a fost condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de un an;

(ii) ca urmare a desfășurării de către străini ori a existenței unor indicii temeinice că străinul urmează să desfășoare activități de natură să pună în pericol ordinea publică sau securitatea națională;

b) decizia de îndepărtare este luată ca urmare a neîndeplinirii de către străin a condițiilor referitoare la intrarea și șederea străinilor pe teritoriul statului membru în cauză.

(2) Criteriile și aranjamentele practice de compensare a dezechilibrelor financiare rezultate ca urmare a recunoașterii deciziilor de îndepărtare prevăzute la alin.(1) se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(3) Pentru a fi puse în executare, este necesar ca deciziile de îndepărtare prevăzute la alin.(1) să nu fi fost revocate sau suspendate de către autoritățile emitente.

(4) Sunt exceptați de la prevederile alin.(1) străinii membri de familie ai cetățenilor români, precum și membrii de familie ai cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene.

(5) În vederea aplicării prezentului articol, Inspectoratul General pentru Imigrări cooperează și face schimb de informații cu autoritățile competente ale statelor membre ale Uniunii Europene.

(6) Cheltuielile angajate de către Inspectoratul General pentru Imigrări în scopul punerii în executare a deciziilor prevăzute la alin.(1) se suportă din bugetul de venituri și cheltuieli aprobat Ministerului Afacerilor Interne pentru Inspectoratul General pentru Imigrări cu această destinație.

(7) Sumele reprezentând cheltuielile prevăzute la alin.(6), recuperate de la statul membru al Uniunii Europene care a emis decizia de îndepărtare, reprezintă reconstituiri de credite bugetare, dacă cheltuielile au fost efectuate pentru anul în curs, sau se fac venit la bugetul de stat, dacă cheltuielile au fost efectuate în anii precedenți.

(8) Inspectoratul General pentru Imigrări decontează cheltuielile efectuate de alte state membre ale Uniunii Europene care pun în executare măsurile de îndepărtare până la împlinirea unei perioade de 4 ani de la data emiterii acestora de către autoritățile române, în limita bugetului de venituri și cheltuieli aprobat Ministerului Afacerilor Interne pentru Inspectoratul General pentru Imigrări cu această destinație.

(9) Solicitățile de rambursare a cheltuielilor efectuate de statul membru al Uniunii Europene pot fi respinse de către Inspectoratul General pentru Imigrări atunci când sunt efectuate după o perioadă mai mare de un an de la punerea în executare a măsurii de îndepărtare.

(10) În cazul deciziilor de îndepărtare care fac obiectul alin.(1), străinul poate contesta măsurile ce țin de punerea în executare, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

Art.95 - Repatrierea voluntară umanitară asistată

(1) Străinii aflați pe teritoriul României pot solicita sprijinul Inspectoratului General pentru Imigrări, precum și al organizațiilor internaționale sau neguvernamentale cu atribuții în domeniu, pentru repatrierea voluntară umanitară asistată, dacă nu dispun de mijloace financiare.

(2) Inspectoratul General pentru Imigrări, în cooperare cu organizații internaționale cu atribuții în domeniu, precum și cu organizații neguvernamentale de profil, desfășoară programe comune pentru identificarea modalităților concrete de sprijinire a străinilor prevăzuți la alin.(1), în vederea repatrierii voluntare umanitare asistate a acestora, precum și a resurselor financiare necesare în acest sens.

(3) Străinilor incluși în programele de repatriere voluntară umanitară asistată li se eliberează de către Inspectoratul General pentru Imigrări certificate de repatriere.

(4) Străinii prevăzuți la alin.(1) pot beneficia, în mod individual, o singură dată de sprijinul acordat de Inspectoratul General pentru Imigrări, prin intermediul programelor prevăzute la alin.(2), pentru repatrierea voluntară umanitară asistată.

Art.96 - Suspendarea executării obligației de returnare

(1) Executarea obligației de returnare se suspendă în perioada în care Inspectoratul General pentru Imigrări constată incidența următoarelor situații:

a) îndepărtarea sub escortă se poate realiza numai către un stat față de care există temeri justificate că viața străinului este pusă în pericol ori că va fi supus la tortură, tratamente inumane sau degradante;

b) starea de sănătate a străinului face imposibilă realizarea îndepărtării sub escortă;

c) străinul este părintele unui minor care urmează cursurile unei instituții de învățământ de stat ori particulare, acreditate sau autorizate provizoriu potrivit legii, iar anul școlar este în curs;

d) străinul este căsătorit cu un alt străin care are drept de ședere temporară sau permisiunea de a rămâne pe teritoriul României, iar căsătoria nu este de conveniență;

e) străinul se află în una dintre situațiile prevăzute la art.15 alin.(1);

(2) Prevederile alin.(1) lit.c) și d) nu se aplică în cazul străinilor care constituie un pericol pentru ordinea publică, securitatea națională ori care suferă de o boală care amenință sănătatea publică și refuză să se supună măsurilor stabilite de către autoritățile medicale.

(3) Termenul de plecare voluntară sau îndepărtarea sub escortă, după caz, își reia cursul de la data la care Inspectoratul General pentru Imigrări constată încetarea situațiilor prevăzute la alin.(1).

(4) Inspectoratul General pentru Imigrări informează în scris străinul cu privire la constatarea incidenței sau încetării situațiilor prevăzute la alin.(1).

Art.97 - Garanții în așteptarea returnării

Măsurile luate de autoritățile române competente cu privire la străinii aflați pe teritoriul României în termenul pentru plecarea voluntară sau în perioada suspendării executării obligației de returnare, respectă următoarele principii:

a) menținerea unității familiale cu membrii familiei prezenți pe teritoriul României;

b) asigurarea îngrijirii medicale de urgență și a tratamentului de bază al bolii;

c) acordarea accesului minorilor la sistemul de învățământ;

d) luarea în considerare a nevoilor speciale ale persoanelor vulnerabile;

Art. 98 - Monitorizarea îndepărtării sub escortă

(1) Monitorizarea activității de îndepărtare sub escortă se realizează de organizațiile și organismele naționale, internaționale și neguvernamentale cu

atribuții în domeniul migrației care desfășoară activitatea de supraveghere a îndepărtării sub escortă a străinilor.

(2) La solicitarea organizațiilor și organismelor naționale, internaționale și neguvernamentale cu atribuții în domeniul migrației, Inspectoratul General pentru Imigrări furnizează informații privind organizarea misiunilor de escortă, asigurând posibilitatea reprezentanților acestora de a supraveghea modul în care se desfășoară acestea.

(3) Rapoartele de evaluare întocmite cu ocazia monitorizării vor fi transmise spre valorificare Avocatului Poporului.

Secțiunea a 4-a - Expulzarea

Art.99 – Efectuarea expulzării

(1) Expulzarea se efectuează de către Inspectoratul General pentru Imigrări prin îndepărtarea sub escortă a străinului. Prevederile art.90-93 și 98 se aplică în mod corespunzător.

(2) Dreptul de ședere al străinului încetează de drept la data începerii executării pedepsei accesorii, respectiv complementare, aplicată potrivit prevederilor art.65 alin.(2) sau ale art.66 alin.(1) lit.c) din Codul penal.

Art.100 - Suspendarea expulzării

(1) Expulzarea se suspendă în perioada în care Inspectoratul General pentru Imigrări constată incidența următoarelor situații:

a) străinul poate fi îndepărtat sub escortă numai către un stat față de care există temeri justificate că viața îi este pusă în pericol ori că va fi supus la torturi, tratamente inumane sau degradante;

b) starea de sănătate a străinului face imposibilă realizarea îndepărtării sub escortă;

c) străinul se află în una dintre situațiile prevăzute la art.15 alin.1)

(2) Îndepărtarea sub escortă își reia cursul de la data la care Inspectoratul General pentru Imigrări constată încetarea situațiilor prevăzute la alin.(1).

(3) Inspectoratul General pentru Imigrări informează în scris străinul și instanța de judecată competentă cu privire la constatarea incidenței sau încetării situațiilor prevăzute la alin.(1).

Secțiunea a 5-a - Custodia publică

Art.101 - Luarea în custodie publică a străinilor

(1) Luarea în custodie publică este măsura de restrângere temporară a libertății de mișcare pe teritoriul României, dispusă împotriva străinilor în scopul îndeplinirii tuturor demersurilor necesare îndepărtării sub escortă.

(2) Luarea în custodie publică se dispune în scris prin ordonanță motivată în drept și în fapt de către procurorul anume desemnat din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București, pe o perioadă de 30 de zile, la solicitarea motivată a Inspectoratului General pentru Imigrări, împotriva străinului care nu poate fi îndepărtat sub escortă în termen de 24 de ore și care se află în una dintre următoarele situații:

a) prezintă risc de sustragere de la îndepărtarea sub escortă;

b) evită ori împiedică pregătirea returnării sau procesul de îndepărtare sub escortă;

c) face obiectul expulzării.

(3) Prezintă risc de sustragere de la îndepărtarea sub escortă:

a) străinul care prezintă risc de sustragere de la executarea voluntară a obligației de returnare potrivit art.83 alin.(3);

b) străinul declarat indezirabil;

c) străinul care nu a respectat termenul de plecare voluntară;

d) străinul căruia i-a fost revocată tolerarea.

(4) Prelungirea duratei de luare în custodie publică prevăzute la alin.(3) pentru străinii care nu pot fi îndepărtați de pe teritoriul României în termen de 30

de zile se dispune de către curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află locul de cazare, la solicitarea motivată a Inspectoratului General pentru Imigrări. Instanța trebuie să se pronunțe înainte de expirarea termenului luării în custodie publică dispuse anterior, iar hotărârea instanței este definitivă.

(5) De îndată ce constată că solicitarea motivată a Inspectoratului General pentru Imigrări, prevăzută la alin.(4), îndeplinește condițiile prevăzute de lege pentru cererea de chemare în judecată, judecătorul stabilește primul termen de judecată și dispune citarea părților. Întâmpinarea nu este obligatorie, iar, atunci când străinul depune întâmpinare, aceasta nu se comunică Inspectoratului General pentru Imigrări, care ia la cunoștință despre conținutul său de la dosarul cauzei. Cererile de prelungire a duratei de luare în custodie publică sunt scutite de plata taxelor judiciare de timbru.

(6) Perioada de luare în custodie publică a străinilor împotriva cărora s-a dispus măsura returnării nu poate depăși 6 luni.

(7) Perioada prevăzută la alin.(6) poate fi extinsă în mod excepțional, în condițiile prevăzute la alin.(4), pe o perioadă suplimentară ce nu poate depăși 12 luni, în cazurile în care Inspectoratul General pentru Imigrări a fost în imposibilitate de a efectua îndepărtarea sub escortă a străinului datorită:

- a) acțiunilor acestuia care împiedică procesul de îndepărtare sub escortă;
- b) întârzierilor în obținerea documentației necesare îndepărtării sub escortă din partea țărilor terțe.

(8) În situația în care, ulterior luării în custodie publică a unui străin, se constată că acestuia îi sunt aplicabile prevederile art.82 alin.(1) sau art.96 alin.(1) ori dacă acesta formulează pentru prima dată o cerere pentru acordarea unei forme de protecție, măsura luării în custodie publică încetează de drept. La formularea unei cereri de acces la o nouă procedură de azil, măsura luării în custodie publică încetează la data acordării accesului la noua procedură.

(9) Fac excepție de la prevederile alin.(8) situațiile în care, pentru rațiuni de securitate națională sau ordine publică, se impune îndepărtarea sub escortă a

străinului sau menținerea acestuia în custodie publică până la finalizarea procedurii pentru acordarea unei forme de protecție.

(10) Străinii împotriva cărora s-a dispus luarea în custodie publică, în condițiile prevăzute la alin. (2), pot depune, în termen de 5 zile, plângere la curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află locul de cazare, care este obligată să o soluționeze în termen de 3 zile de la data primirii. Plângerea formulată nu suspendă îndepărtarea sub escortă.

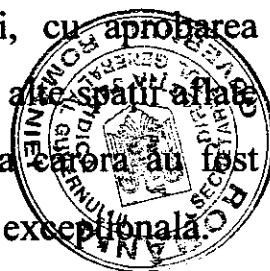
(11) Străinii luați în custodie publică, precum și cei îndepărtați sub escortă în termen de 24 de ore sunt amprentați și fotografiați.

(12) În cazul în care Inspectoratul General pentru Imigrări, din oficiu sau la solicitarea străinului, constată faptul că nu mai există posibilitatea îndepărtării sub escortă în perioada pentru care a fost instituită măsura custodiei publice, dispune încetarea măsurii luării în custodie publică și acordarea tolerării. Decizia de respingere a cererii străinului poate fi contestată în termen de 5 zile la curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află locul de cazare, care este obligată să o soluționeze în termen de 3 zile de la data primirii. Hotărârea instanței este definitivă.

(13) Inspectoratul General pentru Imigrări analizează oportunitatea menținerii măsurii luării în custodie publică, la intervale de maximum 3 luni. În cazul familiilor cu minori luate în custodie publică, analiza se efectuează la intervale de maximum o lună.

Art.102 - Dispunerea de măsuri derogatorii în situații excepționale

(1) În situațiile în care trebuie returnat un număr mare de străini, caz care reprezintă o sarcină neprevăzută și dificilă pentru capacitatea centrelor de cazare sau pentru personalul Inspectoratului General pentru Imigrări, cu aprobarea ministrului afacerilor interne, cazarea străinilor se poate realiza în alte spații aflate în administrarea ministerului, separat de alte persoane împotriva cărora au fost dispuse măsuri privative de libertate, atât timp cât durează situația excepțională.

(2) Pe durata aplicării măsurilor derogatorii prevăzute la alin.(1), termenele prevăzute la art.101 alin.(10) pot fi depășite cu maximum 30 de zile.

(3) Inspectoratul General pentru Imigrări informează Comisia Europeană cu privire la măsurile dispuse potrivit alin.(1), precum și la încetarea aplicării acestora.

Art.103 - Centrele de cazare

(1) Străinii luați în custodie publică vor fi introduși în centre de cazare, denumite în continuare centre.

(2) Centrele sunt locuri închise, special amenajate și destinate cazării temporare a străinilor care au fost luați în custodie publică, administrate de Inspectoratul General pentru Imigrări.

(3) Centrele sunt înființate, organizate, autorizate sanitar, amenajate și dotate astfel încât să ofere condiții adecvate de cazare, hrană, asistență medicală și igienă personală.

(4) Organizațiilor și organismelor naționale, internaționale și neguvernamentale cu atribuții în domeniul migrației, autorizate și acreditate în condițiile legii, li se asigură posibilitatea de a vizita centrele, pe baza protocoalelor încheiate cu Inspectoratul General pentru Imigrări sau a unei autorizări prealabile. În situații excepționale și temeinic motivate se poate asigura posibilitatea de a vizita centrele într-un termen de 48 de ore.

Art.104 - Drepturile și obligațiile străinilor cazați în centre

(1) Străinii cazați în centre beneficiază de drepturile prevăzute de lege, precum și de cele prevăzute în tratatele și acordurile internaționale în materie la care România este parte.

(2) Străinii cazați în centre au dreptul la asistență juridică, medicală și socială și la respectarea opiniei și specificului propriu, în materie religioasă, filozofică și culturală.

(3) Străinii cazați în centre au dreptul de a fi informați imediat după aducerea lor în aceste locuri, în limba în care vorbesc sau într-o limbă înțeleasă, despre motivele principale care au condus la luarea măsurii, drepturile și obligațiile pe care le au în timpul șederii în aceste centre. Motivul luării în custodie publică, precum și drepturile și obligațiile străinilor cazați în centre le vor fi comunicate în scris de către persoanele desemnate să conducă aceste centre.

(4) Pe întreaga perioadă a șederii în centre, străinilor li se asigură posibilitatea comunicării cu reprezentanții diplomatici și consulari ai statului de proveniență, cu membrii lor de familie, precum și cu reprezentantul legal.

(5) Personalul centrelor va trata străinii cazați în mod nediscriminatoriu pe motiv de rasă, sex, vârstă, cultură, naționalitate, religie sau apartenență la un anumit grup social.

(6) Minorii introduși în centre care însoțesc cel puțin unul dintre părinți sau reprezentantul legal, luat în custodie publică, au acces gratuit la sistemul de învățământ obligatoriu.

(7) Persoanele vulnerabile cazate în centre au dreptul la îngrijire medicală și tratament adecvat situațiilor speciale în care se află.

(8) La introducerea în centre, străinii sunt obligați să se supună controlului corporal, medical, amprentării și fotografierii, precum și să predea obiectele periculoase sau interzise de lege, cele de valoare, sumele de bani deținute și mijloacele electronice de comunicare la distanță.

(9) Pe durata cazării în centre, străinii sunt obligați să respecte programul zilnic, regulile de igienă individuală și colectivă, să nu distrugă bunurile din dotarea centrelor, să se conformeze dispozițiilor personalului centrelor date în exercițiul atribuțiilor profesionale și să se supună investigațiilor și tratamentelor medicale în cazul constatării unor afecțiuni medicale de natură să pună în pericol sănătatea celorlalte persoane aflate în centru.

(10) Pe durata cazării în centre, străinilor le este interzis să desfășoare acțiuni care pot aduce prejudicii securității și ordinii interioare a centrului sau să

incite la săvârșirea de astfel de acțiuni, să consume băuturi alcoolice sau substanțe interzise prin lege, să comercializeze alimente, echipamente sau alte bunuri în incinta centrelor.

(11) În cazul nerespectării de către străini a obligațiilor stabilite în sarcina acestora se pot lua măsurile necesare, inclusiv utilizarea forței, pentru protejarea vieții sau integrității fizice a personalului centrelor, a străinilor ori a altor persoane, împiedicarea producerii de pagube materiale, a părăsirii neautorizate a centrului sau pentru restabilirea ordinii interioare. Măsurile se aplică gradual și proporțional cu starea de pericol ce trebuie înlăturată.

(12) Regulile de ordine interioară pe care străinii cazați în centre sunt obligați să le respecte, precum și modul de organizare a accesului, pazei, supravegherii și însoțirii străinilor în și din centre sunt prevăzute în regulament, aprobat prin ordin al ministrului afacerilor interne, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art.105 - Asistența medicală a străinilor luați în custodie

(1) Străinii luați în custodie publică și cazați în centre au dreptul la asistență medicală, medicamente și materiale sanitare gratuite.

(2) Serviciile medicale, medicamentele și materialele sanitare prevăzute la alin.(1) se asigură, după caz, prin serviciul medical al centrelor de cazare sau prin unitățile sanitare ale Ministerului Afacerilor Interne ori ale Ministerului Sănătății. Decontarea cheltuielilor aferente alin.(1) se asigură de către Ministerul Afacerilor Interne, prin bugetul alocat Inspectoratului General pentru Imigrări, special prevăzut în acest scop.

Art.106 – Alte măsuri în perioada custodiei publice

(1) Străinii declarați indezirabili sau care fac obiectul expulzării, luați în custodie publică, sunt cazați separat de celelalte categorii de străini

(2) Pe toată perioada cât străinii se află în custodie publică, deplasarea în afara centrelor se efectuează sub escortă.

(3) Familiile luate în custodie publică sunt cazate separat, asigurându-le un nivel corespunzător de intimitate.

Secțiunea a 6-a - Tolerarea rămânerii pe teritoriul României

Art.106¹ – Acordarea tolerării

(1) Inspectoratul General pentru Imigrări acordă, din oficiu sau la cerere, tolerarea rămânerii pe teritoriul României, denumită în continuare tolerare, străinilor care nu au drept de ședere și care, din motive obiective, nu părăsesc teritoriul României.

(2) Reprezintă motive obiective în sensul alin.(1) următoarele situații:

a) străinului îi sunt aplicabile prevederile art.15 alin.(1) privind nepermiterea ieșirii din România și nu îndeplinește condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență pentru acordarea unui drept de ședere;

b) măsura custodiei publice dispusă împotriva străinului a încetat fără ca străinul să fie îndepărtat sub escortă;

c) prezența temporară pe teritoriul României a străinului este cerută de interese publice importante. În acest caz, tolerarea se acordă la solicitarea autorităților sau a instituțiilor publice;

d) străinului îi sunt aplicabile prevederile art.82 alin.(1) privind interzicerea returnării dar nu îndeplinește condițiile pentru acordarea sau prelungirea dreptului de ședere temporară;

e) străinului îi sunt aplicabile prevederile art.96 alin.(1) privind suspendarea executării obligației de returnare;

f) îndepărtarea sub escortă nu poate fi executată în termen de 24 de ore de la depistarea străinului și există indicii temeinice că nu se impune ca acesta să fie luat în custodie publică;

g) Inspectoratul General pentru Imigrări constată că imposibilitatea temporară de a părăsi România este determinată de alte împrejurări, independente de voința străinului, imprevizibile și care nu pot fi înlăturate.

(3) Neacordarea tolerării de către Inspectoratul General pentru Imigrări poate fi contestată în termen de 5 zile de la comunicare la curtea de apel competentă teritorial. Instanța se pronunță în termen de 30 de zile, hotărârea instanței fiind definitivă.

(4) Procurorul, prin ordonanță, sau, după caz, instanța, prin încheiere, acordă tolerarea atunci când există motive serioase să se considere că un străin care nu are drept de ședere este victimă a traficului de ființe umane și prezența acestuia pe teritoriul României este necesară pentru buna desfășurare a procesului penal.

Art.106² - Regimul tolerării

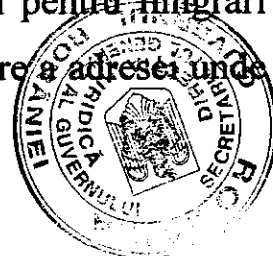
(1) Tolerarea se acordă pentru o perioadă de până la 6 luni, care poate fi prelungită pentru noi perioade de până la 6 luni, până la dispariția cauzelor.

(2) În cazul prevăzut la art.106¹ alin.(4) tolerarea se prelungește succesiv de către procuror, prin ordonanță, sau de către instanță, prin încheiere, în condițiile prevăzute la alin.(1), până la încetarea procesului penal.

(3) Pe perioada cât li s-a acordat tolerarea rămânerii pe teritoriul României, străinii au acces la piața forței de muncă, în condițiile prevăzute de lege pentru cetățenii români.

(4) Dreptul la muncă acordat străinilor cărora li s-a acordat tolerarea rămânerii pe teritoriul României încetează de drept în toate situațiile în care încetează tolerarea.

(5) Străinul este obligat să se prezinte periodic, la un interval de 2 luni sau ori de câte ori este chemat, la structura Inspectoratului General pentru Imigrări care i-a eliberat documentul de tolerat și să anunțe orice schimbare a adresei unde locuiește.

(6) Tolerarea are valabilitate teritorială limitată la raza de competență a structurii Inspectoratului General pentru Imigrări care i-a eliberat documentul de tolerat, iar orice deplasare în afara acesteia este permisă numai cu aprobare prealabilă.

(7) În situația prevăzută la art.106¹ alin.(2) lit.b), dacă au dispărut motivele pentru care străinul nu a putut fi îndepărtat sub escortă în perioada de custodie publică anterioară, se poate dispune din nou luarea în custodie publică, în condițiile art.101 alin.(2).

(8) Acordarea tolerării nu anulează obligația străinului de a părăsi teritoriul României. Termenul de plecare voluntară sau îndepărtarea sub escortă, după caz, își reia cursul de la data la care Inspectoratul General pentru Imigrări, procurorul sau instanța, după caz, constată încetarea motivelor care au stat la baza acordării tolerării și informează străinul în acest sens.

(9) Tolerarea încetează în următoarele situații:

a) prin acordarea ori prelungirea unui drept de ședere în condițiile prezentei ordonanțe de urgență;

b) în cazul acordării permisiunii de a rămâne pe teritoriul României potrivit Legii nr.122/2006, cu modificările și completările ulterioare;

c) în momentul părăsirii teritoriului României de către străin;

(10) Inspectoratul General pentru Imigrări poate să revoce tolerarea acordată potrivit art.106¹ alin.(1), prin decizie motivată, atunci când constată că străinul nu a respectat, din motive imputabile lui, obligațiile prevăzute la alin.(5) sau (6).

Secțiunea a 7-a – Interzicerea intrării pe teritoriul României

Art.106³ - Dispunerea măsurii de interzicere a intrării în România

(1) Interzicerea intrării în România se dispune, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, de Inspectoratul General pentru Imigrări, concomitent cu emiterea deciziei de returnare.

(2) Interzicerea intrării în România se dispune, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, de Inspectoratul General pentru Imigrări sau de organele poliției de frontieră și în situația în care străinul nu a făcut obiectul unei măsuri de îndepărtare, precum și împotriva străinilor prevăzuți la art.8 alin.(1) lit. b)-d) și art.8 alin.(2) lit. a)-b¹) sau care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art.6 alin.(1) lit.h).

(3) Interzicerea intrării în România nu se dispune dacă străinul cu ședere ilegală face dovada că s-a aflat în imposibilitatea de a părăsi teritoriul României din motive umanitare sau din alte motive obiective independente de voința sa.

(4) Dispunerea măsurii de interzicere a intrării în România se comunică străinilor, în scris, de către organul care a luat măsura și conține motivarea în fapt și în drept, precum și informațiile privind căile de atac posibile.

(5) Măsura de interzicere a intrării în România poate fi contestată de către străin în termen de 10 zile de la comunicare la curtea de apel în a cărei rază de competență se află formațiunea care a dispus această măsură. Contestația nu suspendă executarea măsurilor de îndepărtare. Hotărârea instanței este definitivă.

Art.106⁴ - Stabilirea duratei interdicției de intrare

(1) În cazul străinilor care au intrat legal în România, dar a căror ședere a devenit ilegală, durata interdicției de intrare se stabilește după cum urmează:

a) de la 6 luni la 1 an, în cazul:

(i) unei șederi ilegale de la 30 de zile la un an, pentru străinii care nu au părăsit teritoriul României la expirarea dreptului de ședere conferit prin viză sau în temeiul unor convenții internaționale ori acte normative prin care se desființează unilateral regimul de vize;

(ii) unei șederi ilegale de la 90 de zile la 1 an, pentru străinii care au fost titulari ai unui permis de ședere temporară;

(iii) străinilor care prezintă risc de sustragere de voluntară a obligației de returnare potrivit art.83 alin.(3) lit.d) și e);

- b) de la 1 an la 2 ani - în cazul unei șederi ilegale de la 1 an la 2 ani;
- c) de la 2 ani la 3 ani - în cazul unei șederi ilegale de la 2 ani la 3 ani;
- d) de la 3 ani la 4 ani - în cazul unei șederi ilegale de peste 3 ani.

(2) Durata interdicției de intrare în cazurile prevăzute la alin.(1) se stabilește pe ani și luni calendaristice, în limitele prevăzute, ținându-se seama de conduita străinului și de circumstanțele care au condus la șederea ilegală a acestuia.

(3) În cazul străinilor care nu respectă termenul de plecare voluntară prevăzut în decizia de returnare emisă fără stabilirea unei perioade de interdicție, durata interdicției de intrare se stabilește potrivit alin.(1), în funcție de perioada de ședere ilegală, dar nu mai puțin de 1 an. În cazul în care împotriva acestora a fost stabilită anterior o perioadă de interdicție potrivit alin.(1), aceasta se recalculează în funcție de perioada de ședere ilegală și se majorează cu 1 an.

(4) Durata interdicției de intrare prevăzută la alin.(1) și (3) se reduce la jumătate, pe ani și luni calendaristice, jumătate de lună fiind considerată 15 zile, dacă străinul:

- a) solicită repatrierea voluntară umanitară asistată, în condițiile prevăzute la art.95;
- b) suportă cheltuielile necesare executării măsurilor de îndepărtare de pe teritoriul României;
- c) rambursează ulterior Inspectoratului General pentru Imigrări cheltuielile suportate pentru executarea măsurilor de îndepărtarea de pe teritoriul României;
- d) nu necesită cheltuieli cu transportul internațional pentru îndepărtarea sub escortă;

(5) În cazul străinilor cărora le-a fost revocată sau anulată viza ori dreptul de ședere pentru nerespectarea scopului declarat în fața autorităților, durata interdicției de intrare este de 6 luni.

(6) În cazul străinilor care au solicitat sau au obținut viza ori drept de ședere temporară sau un drept de ședere pe termen lung prin

informații false, documente false sau falsificate ori prin alte mijloace ilegale, durata interdicției de intrare este de 2 ani.

(7) În cazul străinilor care au intrat în România în perioada de interdicție, durata interdicției de intrare este cea dispusă anterior, dar nu mai mică de 5 ani.

(8) În cazul străinilor care au trecut ilegal ori au încercat să treacă fraudulos frontiera de stat, durata interdicției de intrare este de 5 ani.

(9) În cazul străinilor declarați indezirabili, durata interdicției de intrare este egală cu perioada pentru care au fost declarați indezirabili.

(10) În cazul străinilor prevăzuți la art.8 alin.(1) lit.b)-d), durata interdicției de intrare este de 15 ani.

(11) În cazul străinilor prevăzuți la art.8 alin.(2) lit.a)-b¹) sau care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art.6 alin.(1) lit.h), durata interdicției de intrare este de 5 ani.

(12) Durata interdicției de intrare se calculează de la data ieșirii din țară a străinului sau, dacă străinul nu se află în România, de la data dispunerii interzicerii intrării în România.

Art.106⁵ - Încetarea măsurilor de interzicere a intrării în România

(1) Instituția care a dispus o măsură de interzicere a intrării în România cu aplicarea prevederilor art.106⁴ alin.(1) – (8) și (11) poate dispune încetarea acesteia, în baza unei solicitări scrise, în situații temeinic justificate, ținând seama de circumstanțele specifice ale fiecărui caz în parte, cum ar fi incidența uneia dintre situațiile prevăzute la art.82 alin.(1) lit.b)-d), motive umanitare sau atunci când prezența străinului pe teritoriul României este necesară în interesul statului român. La analizarea situației se va lua în calcul dacă străinul a părăsit teritoriul cu respectarea deplină a deciziei de returnare.

(2) Instituția care a dispus o măsură de interzicere a intrării în România cu aplicarea prevederilor art.106⁴ alin.(9) dispune încetarea acesteia în situația în care instanța competentă a hotărât încetarea măsurii declarării ca indezirabil.

(3) Instituția care a dispus o măsură de interzicere a intrării în România cu aplicarea prevederilor art.106⁴ alin.(10) poate dispune încetarea acesteia, în baza unei solicitări scrise, în situația în care prezența străinului pe teritoriul României este necesară în interesul statului român iar pericolul determinat de motivele care au stat la baza acesteia nu mai subzistă.

(4) În situația în care, cu ocazia verificărilor ulterioare se constată că încetarea măsurii de interzicere a intrării în România a avut la bază prezentarea unei informații false, documente false sau falsificate, ori alte mijloace ilegale, dreptul de ședere al străinului se revocă. Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență privind stabilirea și executarea obligației de returnare se aplică în mod corespunzător.

(5) În situația prevăzută la alin.(4) împotriva străinului se dispune interzicerea intrării în România pentru o perioadă compusă din perioada de interdicție dispusă anterior și neefectuată și perioada prevăzută la art.106⁴ alin.(6).”

Art.106⁶ - Măsuri tehnice

(1) Autoritatea care dispune măsura de interzicere a intrării în România sau care efectuează expulzarea, introduce în baza de date proprie o semnalare în scopul refuzului intrării pe teritoriul statului român, pe care o transmite în Sistemul Informatic Național de Semnalări.

(2) Autoritatea care dispune încetarea măsurii de interzicere a intrării în România șterge semnalarea introdusă potrivit alin.(1).

(3) Atunci când este posibil, Inspectoratul General pentru Imigrări sau, după caz, organele poliției de frontieră înscriu în documentul de trecere a frontierei de stat al străinului în cauză mențiuni privind durata interdicției de intrare stabilită potrivit art.106⁴ sau privind perioada pentru care s-a dispus interzicerea exercitării dreptului străinului de a se afla pe teritoriul României potrivit art.65 alin.(2) sau art.66 alin.(1) din Codul penal.”

72. Articolul 107 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.107 - Eliberarea permiselor de ședere

(1) Străinului căruia i s-a acordat sau, după caz, i s-a prelungit dreptul de ședere în România i se eliberează de către Inspectoratul General pentru Imigrări un permis de ședere, după cum urmează:

a) permis de ședere temporară străinului căruia i s-a prelungit dreptul de ședere temporară acordat prin viza de lungă ședere, cu excepția dreptului de ședere temporară în scop de muncă sau de detașare, sau, după caz, i s-a acordat acest drept fără obligativitatea obținerii unei vize;

b) permis unic străinului căruia i s-a prelungit dreptul de ședere temporară în scop de muncă sau, după caz, i s-a acordat acest drept fără obligativitatea obținerii unei vize;

c) Cartea albastră a UE străinului căruia i s-a prelungit dreptul de ședere temporară în scop de muncă în calitate de lucrător înalt calificat sau, după caz, i s-a acordat acest drept fără obligativitatea obținerii unei vize;

d) permis de ședere în scop de detașare străinului căruia i s-a prelungit dreptul de ședere temporară în scop de detașare sau, după caz, i s-a acordat acest drept fără obligativitatea obținerii unei vize;

e) permis de ședere pe termen lung străinului căruia i s-a acordat dreptul de ședere pe termen lung.

(2) În permisele de ședere eliberate străinilor care au drept de muncă în România se înscrie mențiunea „Drept de muncă”.

(3) Prevederile referitoare la permisul de ședere temporară se aplică în mod corespunzător și permisului unic, Cărții albastre a UE și permisului de ședere în scop de detașare.”

73. Alineatul (1) al articolului 117¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Inspectoratul General pentru Imigrări eliberează, cu titlu gratuit, străinilor cărora li s-a acordat tolerarea, un document de tolerat care atestă existența permisiunii de a rămâne pe teritoriul României și perioada pentru care beneficiază de aceasta și care face dovada adresei de reședință pe teritoriul României.”

74. Articolul 121 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Articolul 121 - Eliberarea pașaportului pentru persoană fără cetățenie.

Pașaportul pentru persoană fără cetățenie se eliberează de Inspectoratul General pentru Imigrări, la cerere, pentru o perioadă de 5 ani.”

75. La alineatul (1) al articolului 122, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) permisul de ședere temporară valabil, în cazul apatrizilor de origine română.”

76. Alineatul (1) al articolului 128 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Străinii, cetățeni ai unor state terțe sau apatrizi, cu drept de ședere pe termen lung în statele membre ale Uniunii Europene sau state care aplică integral dispozițiile acquis-ului Schengen, pot intra și rămâne pe teritoriul statului român, pentru o perioadă de 90 de zile în decursul oricărei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere pe teritoriul României, fără obligativitatea obținerii unei vize de intrare.”

77. După articolul 129 se introduce un nou articol, art.129¹, cu următorul cuprins:

„Art. 129¹ – Facilități la intrarea pe teritoriul României a membrilor de familie ai cetățenilor români

Străinii membrii de familie ai cetățenilor români pot intra pe teritoriul României în vederea unei șederi neîntrerupte sau a mai multor șederi a căror durată să nu depășească 90 de zile în decursul oricărei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere pe teritoriul României, fără viză de scurtă ședere, dacă îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții:

- a) însoțesc cetățeanul român sau i se alătură pe teritoriul României;
- b) prezintă un document valabil care atestă rezidența pe teritoriul unui alt stat membru al Uniunii Europene în calitate de membrii de familie ai cetățeanului român pe care îl însoțesc sau căruia i se alătură pe teritoriul României.”

78. Articolul 130 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 130 – Dreptul de ședere temporară pentru victimele unor infracțiuni

(1) Dreptul de ședere temporară pentru victimele unor infracțiuni se acordă de către Inspectoratul General pentru Imigrări, în condițiile prevăzute la alin.(2), străinilor victime ale:

- a) infracțiunilor prevăzute la art.210, art.211, art.263 sau art.264 din Codul penal;
- b) infracțiunilor prevăzute la art.264 alin.(4) sau art.265 din Legea nr.53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Dreptul de ședere temporară pentru victimele unor infracțiuni se acordă pentru o perioadă de 6 luni, fără obligativitatea obținerii unei vize și chiar dacă străinii au intrat ilegal în România, la solicitarea procurorului sau a instanței de judecată, dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

- a) străinii manifestă o intenție clară de a coopera sau cooperează cu autoritățile competente pentru a facilita identificarea și tragerea la răspundere penală a participanților la săvârșirea infracțiunilor ale căror victime sunt;
- b) străinii au încetat relațiile cu persoanele suspectate de comiterea infracțiunilor ale căror victime sunt;

c) acordarea dreptului de ședere este oportună pentru derularea investigațiilor judiciare;

d) șederea străinilor în România nu prezintă pericol pentru ordinea publică sau securitatea națională.

(3) Dreptul de ședere temporară pentru victimele unor infracțiuni se prelungește de către Inspectoratul General pentru Imigrări succesiv, pentru noi perioade de câte 6 luni, la solicitarea procurorului sau a instanței de judecată, dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ condițiile prevăzute la alin.(2).

(4) În cazul în care nu se solicită prelungirea dreptului de ședere temporară potrivit alin.(3), la solicitarea străinilor victime ale infracțiunilor prevăzute la alin.(1) lit.b), dreptul de ședere temporară acordat potrivit alin.(2) se prelungește de către Inspectoratul General pentru Imigrări succesiv, pentru noi perioade de câte 6 luni, dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) prezența străinilor pe teritoriul României este necesară în vederea realizării procedurilor legale pentru recuperarea remunerațiilor restante de la angajatorul care a comis infracțiunile prevăzute la art.264 alin.(4) sau la art.265 din Legea nr.53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) străinii nu prezintă pericol pentru ordinea publică sau securitatea națională;

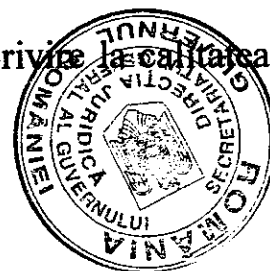
(5) Permisul de ședere temporară se eliberează cu titlu gratuit.

(6) Dreptul de ședere temporară acordat potrivit alin.(2) sau prelungit potrivit alin.(3) se revocă de către Inspectoratul General pentru Imigrări, prin decizie motivată, la solicitarea procurorului sau a instanței de judecată, în oricare dintre următoarele situații:

a) străinii au reînnoit în mod intenționat contactele cu persoanele suspectate de comiterea infracțiunilor prevăzute la alin. (1);

b) străinii au indus în eroare autoritățile competente cu privire la calitatea de victimă sau cu privire la datele și informațiile furnizate;

c) străinii refuză să coopereze cu autoritățile competente;

d) străinii prezintă pericol pentru ordinea publică sau securitatea națională.

e) autoritățile competente constată existența vreunuia dintre cazurile prevăzute la art.16 din Codul de procedură penală;

(7) Dreptul de ședere temporară prelungit potrivit alin.(4) se revocă de către Inspectoratul General pentru Imigrări, prin decizie motivată, în oricare dintre situațiile prevăzute la alin.(6) lit.a)-d) sau în situația în care străinii au primit remunerațiile restante.

(8) Deciziile de revocare a dreptului de ședere temporară pentru victimele unor infracțiuni se comunică străinilor potrivit art.78.

(9) Străinii victime ale infracțiunilor prevăzute la alin.(1), cărora nu le-a fost acordat dreptul de ședere temporară, nu pot face obiectul măsurii de interdicere a intrării în România decât atunci când reprezintă o amenințare pentru ordinea publică ori securitatea națională sau nu au respectat decizia de returnare.”

79. La alineatul (1) al articolului 131, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) executarea măsurilor de îndepărtare a unui minor neînsoțit se poate face, în urma unei evaluări prealabile de către autoritățile competente, doar dacă minorul este trimis părinților, atunci când aceștia au fost identificați și nu au reședința pe teritoriul României, membrilor familiei, cu acordul acestora, tutorelui desemnat sau unor centre de primire corespunzătoare în statul de returnare;”

80. La articolul 134, punctul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3. neîndeplinirea de către străin sau de către persoana care îl găzduiește a obligației de anunțare a șederii acestuia la organul de poliție competent teritorial, până cel târziu după 3 zile de la împlinirea termenului prevăzut la art.12 alin. (1);”

81. La articolul 134, punctul 16 se abrogă.

82. La articolul 135, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) cu amendă de la 2000 lei la 3000 lei cele prevăzute la pct. 9 și 15;”

83. La alineatul (1) al articolului 143, după litera d) se introduc două noi litere, lit.e) și f) cu următorul cuprins:

„e) să beneficieze de serviciile unui interpret autorizat sau a unei persoane de încredere, atunci când situația o impune, pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu.

f) să solicite expertize și să consulte experți în vederea stabilirii situației juridice a străinilor și dispunerii unor măsuri administrative.”

84. Alineatele (1) – (5) ale articolului 144 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Cheltuielile ocazionate de executarea măsurilor de îndepărtare de pe teritoriul României a străinilor care dispun de mijloace financiare se suportă de către aceștia, cu condiția ca, după achitarea acestor cheltuieli, să le rămână o sumă echivalentă cu minimum 50 euro, necesară acoperirii cheltuielilor proprii pe timpul îndepărtării.

(2) Dacă străinul nu dispune de mijloace financiare și a intrat în România în baza unei invitații, cheltuielile de executare a măsurilor de îndepărtare se suportă de către persoana fizică sau juridică care a făcut invitația. Invitația constituie titlu executoriu în situația în care străinul invitat nu părăsește România până la data la care încetează dreptul de ședere stabilit prin viză. Sumele de plată se determină de către Inspectoratul General pentru Imigrări prin întocmirea unei note de constatare a cheltuielilor privind executarea măsurilor de îndepărtare a străinului invitat.

(3) Angajatorul, persoană fizică sau juridică, este obligat să suporte cheltuielile de executare a măsurilor de îndepărtare a străinului pe care l-a angajat ilegal sau al cărui permis de ședere nu mai este valabil.

(4) Unitatea de cercetare-dezvoltare este obligată să suporte cheltuielile de executare a măsurilor de îndepărtare a străinului care a fost acceptat de către aceasta să desfășoare activități de cercetare științifică în cadrul unui proiect, în cazul în care acesta rămâne pe teritoriul României după încetarea dreptului de ședere. Răspunderea unității de cercetare-dezvoltare privind suportarea cheltuielilor încetează după 6 luni de la încetarea valabilității acordului de acceptare.

(5) Cheltuielile ocazionate de executarea măsurilor de îndepărtare a străinilor care nu dispun de fonduri necesare în acest sens, cele pentru transportul, hrănirea, întreținerea, cazarea în centre și cele determinate prin distrugerea de către străini a bunurilor aflate în dotarea centrelor, precum și cele pentru asistență medicală, spitalizare și asigurarea comunicării cu reprezentanții diplomatici și consulari ai statului de proveniență, cu membrii lor de familie și cu reprezentantul legal se suportă din bugetul Ministerului Afacerilor Interne, în limita fondurilor alocate pentru aceste destinații.”

85. Articolul 145 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.145 - Acordarea asistenței medicale în cazuri deosebite

În situații deosebite și pentru motive umanitare, organul competent teritorial al Ministerului Afacerilor Interne poate solicita autorităților competente acordarea asistenței medicale pentru străini în condițiile prevăzute la art.105.”

86. Articolul 147 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.147 - Aplicarea reglementărilor speciale

Prevederile Legii nr.122/2006, cu modificările și completările ulterioare, se aplică cu prioritate față de prevederile prezentei ordonanțe de urgență, cu excepția

situațiilor în care rațiuni de securitate națională sau de ordine publică impun returnarea sau expulzarea acestora de pe teritoriul României.”

87. Articolul 150 se abrogă.

88. După articolul 152 se introduce mențiunea privind transpunerea normelor Uniunii Europene, cu următorul cuprins:

„Prezenta ordonanță de urgență transpune:

1. Directiva 2001/40/CE a Consiliului din 28 mai 2001 privind recunoașterea reciprocă a deciziilor de îndepărtare a resortisanților țărilor terțe, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene seria L nr.149 din 2 iunie 2001;

2. Directiva 2001/51/CE a Consiliului din 28 iunie 2001 de completare a dispozițiilor prevăzute la articolul 26 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene seria L nr.187 din 10 iulie 2001;

3. Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr.251 din 3 octombrie 2003;

4. Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr.16 din 23 ianuarie 2004, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2011/51/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2011 de modificare a Directivei 2003/109/CE a Consiliului în vederea extinderii domeniului său de aplicare la beneficiarii de protecție internațională, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr.132 din 19 mai 2011;

5. Directiva 2003/110/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind asistența la tranzit în cadrul măsurilor de îndepărtare pe cale aeriană, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene seria L nr.321 din 6 decembrie 2003;

6. Directiva 2004/114/CE a Consiliului din 13 decembrie 2004 privind condițiile de admisie a resortisanților țărilor terțe pentru studii, schimb de elevi, formare profesională neremunerată sau servicii de voluntariat, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr.375 din 23 decembrie 2004;

7. Directiva 2005/71/CE a Consiliului din 12 octombrie 2005 privind o procedură specială de admisie a resortisanților țărilor terțe în scopul desfășurării unei activități de cercetare științifică, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr.289 din 3 noiembrie 2005;

8. Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr.348 din 24 decembrie 2008;

9. Directiva 2009/50/CE a Consiliului din 25 mai 2009 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților din statele terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr.155 din 18 iunie 2009;

10. Directiva 2009/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 de stabilire a standardelor minime privind sancțiunile și măsurile la adresa angajatorilor de resortisanți din țări terțe aflați în situație de ședere ilegală, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr.168 din 30 iunie 2009, cu excepția art. 9-12;

11. Directiva 2011/98/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul statelor membre și un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările

terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr.343 din 23 decembrie 2011.”

Art.42 – În tot cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr.194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.421 din 5 iunie 2008, cu modificările și completările ulterioare, sintagma „*costuri privind îndepărtarea*” se înlocuiește cu sintagma „*costuri privind executarea măsurilor de îndepărtare*”, sintagma „*siguranță națională*” se înlocuiește cu sintagma „*securitate națională*” și sintagma „*salariul mediu brut pe economie*” se înlocuiește cu sintagma „*câștigul salarial mediu brut*”.

Art.43 – Articolul III din Legea nr.157/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 533 din 28 iulie 2011, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După punctul 2 se introduce un nou punct, pct.2¹, cu următorul cuprins:

„2¹ Alineatul (3) al articolului 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

(3) Străinilor care staționează în zonele de tranzit internațional ale aeroporturilor, în zonele de tranzit la frontiera de stat sau în centrele de cazare care au regimul zonei de tranzit, precum și străinilor care nu debarcă de pe navele sau ambarcațiunile ancorate în porturi maritime și fluviale nu li se aplică prevederile prezentei ordonanțe de urgență referitoare la condițiile de intrare și de ședere a străinilor pe teritoriul României.”

2. Punctul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

Art. 11 – Dispoziții generale privind șederea străinilor

(1) Străinii aflați temporar în mod legal în România pot rămâne pe teritoriul statului român numai până la data la care încetează dreptul de ședere stabilit prin viză sau, după caz, prin permisul de ședere.

(2) Străinilor care nu au obligația obținerii vizei în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr.539/2001 al Consiliului din 15 martie 2001 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viza pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație li se permite intrarea pe teritoriul României și pot să rămână pentru o perioadă de maximum 90 de zile în decursul oricărei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere pe teritoriul oricărui stat Schengen.

(3) Străinii care se află în posesia unei vize eliberate de un stat Schengen în condițiile Codului de vize, cu excepția vizelor care fac obiectul unei limitări pentru teritoriul României, pot intra și rămâne în România cu respectarea valabilității vizei și a perioadei de ședere acordate prin viza respectivă.

(4) Străinilor posesori ai vizelor de lungă ședere sau ai permiselor de ședere eliberate de alte state Schengen li se permite intrarea pe teritoriul statului român și pot să rămână pentru o perioadă de maximum 90 de zile în decursul oricărei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere pe teritoriile celorlalte state Schengen, altele decât cel care le-a eliberat viza de lungă ședere, respectiv permisul de ședere.”

3. Punctul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„8. Articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

Art. 27 - Acordarea vizei

(1) Autoritățile române acordă străinilor, la cerere, vize dintre cele prevăzute la art. 20, în condițiile și pentru scopurile prevăzute în Codul de vize sau în prezenta ordonanță de urgență, după caz.

(2) Ministerul Afacerilor Externe informează Comisia Europeană cu privire la înțelegerile de reprezentare încheiate în temeiul art. 8 din Codul de vize.

(3) Lista statelor ai căror cetățeni au nevoie de viză pentru a intra pe teritoriul României este cea prevăzută în anexa nr. I la Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului.

(4) Viza de lungă ședere se acordă numai dacă:

a) sunt îndeplinite condițiile cu privire la intrarea pe teritoriul României, prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a), c)-h);

b) nu există vreunul dintre motivele de nepermitere a intrării în România, prevăzute la art.8 alin.(1) lit.b) - d) și alin.(2) lit.c);

c) pe numele străinului nu a fost introdusă alerta privind refuzul eliberării vizei în Sistemul informatic integrat pentru managementul migrației și azilului;

d) nu există motive să se considere că viza este solicitată în scopul migrației ilegale;

e) străinul nu a fost condamnat definitiv pentru infracțiuni săvârșite în străinătate, incompatibile cu scopul pentru care solicită acordarea vizei;

f) sunt îndeplinite condițiile generale prevăzute în prezenta secțiune, precum și condițiile speciale de acordare a vizei, în funcție de scopul pentru care este solicitată.

g) documentul de călătorie nu este contrafăcut, fals sau falsificat;

h) nu există îndoieli întemeiate cu privire la autenticitatea documentelor justificative înaintate de către solicitant sau cu privire la veridicitatea datelor pe care acestea le cuprind ori la gradul de încredere care poate fi acordat declarațiilor solicitantului.

(5) În situația în care străinii nu îndeplinesc condițiile prevăzute la alin.(4) lit.a), deoarece fac obiectul unor semnalări introduse în Sistemul de informații Schengen de către alt stat Schengen în scopul nepermiterii intrării, viza de lungă ședere se acordă numai pentru motive justificate, în special din motive umanitare sau datorită obligațiilor internaționale și numai în urma consultării statului Schengen care a introdus semnalarea, în conformitate cu procedura prevăzută în Manualul Sirene.

(6) Străinilor a căror ședere pe teritoriul României este în interesul statului român li se acordă viza de lungă ședere, la solicitarea expresă a Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului sau autorităților administrației publice centrale de specialitate adresată Centrului Național de Vize, fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin.(4), dacă nu prezintă pericol pentru ordinea publică sau securitatea națională.”

4. Punctul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„11. Articolul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

Art. 29 - Condiții cu privire la solicitarea vizei de lungă ședere

(1) Cererea de acordare a vizei de lungă ședere trebuie să fie însoțită de documentul de trecere a frontierei de stat, care îndeplinește condițiile de valabilitate, potrivit art.28 alin.(2), în care să poată fi aplicată viza, de documente care să justifice scopul și condițiile călătoriei, precum și de dovada că străinul posedă mijloace de întreținere pe timpul șederii în România și pentru a părăsi teritoriul României.

(2) Pot fi acceptate ca dovadă a mijloacelor de întreținere sumele de bani în valută convertibilă, cecurile de călătorie, carnetele de cec asupra unui cont în devize, cărțile de credit cu extrasul de cont pentru acestea, emis cu cel mult două zile înaintea solicitării vizei de lungă ședere, sau orice alte mijloace care dovedesc existența resurselor financiare corespunzătoare.

(3) La depunerea cererii de acordare a vizei de lungă ședere, solicitantul este, de regulă, chemat la interviu.

(4) Cererea de acordare a vizei de lungă ședere nu se preia, fiind considerată inadmisibilă, iar examinarea dosarului de viză este oprită, în următoarele cazuri:

a) nu este depusă cu cel mult 3 luni înainte de data preconizată a sosirii în România;

b) solicitantul nu prezintă formularul de cerere completat, semnat și două fotografii conforme standardelor;

c) atunci când taxa de viză nu a fost plătită.

(5) La solicitarea vizei de lungă ședere, străinii trebuie să se prezinte personal la autoritățile competente să acorde viza.

(6) Pot face excepție de la prevederile alin.(3) și (5) personalitățile marcante ale vieții sociale, culturale, politice sau economice, străinii care trebuie să parcurgă o distanță foarte mare pentru a se prezenta la misiunea diplomatică sau la oficiul consular și numai dacă nu există dubiu cu privire la buna-credință a solicitantului, precum și grupurile organizate, când un organism recunoscut și demn de încredere răspunde de buna-credință a solicitanților.”

5. După punctul 11 se introduce un nou punct, pct.11¹, cu următorul cuprins:

„11¹ Articolul 29¹ se abrogă.”

6. Punctul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

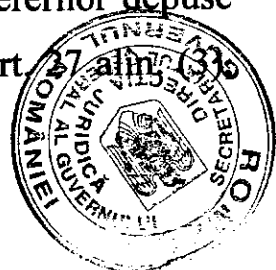
„12. Articolul 30 se modifică și va avea următorul cuprins:

Art. 30 - Autoritățile competente să acorde viza

(1) Viza de tranzit aeroportuar și viza de scurtă ședere se acordă de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României:

a) fără aprobarea prealabilă a Centrului Național de Vize, pentru străinii care provin din statele prevăzute în lista menționată la art. 27 alin. (3), pentru care nu este necesară procedura invitației;

b) cu aprobarea prealabilă a Centrului Național de Vize, pentru străinii care provin din statele menționate în lista prevăzută la art.37 alin.(2), precum și în cazul în care sunt necesare verificări suplimentare pentru soluționarea cererilor depuse de străinii care provin din statele prevăzute în lista menționată la art. 27 alin. (3) pentru care nu este necesară procedura invitației.

(2) În vederea aprobării cererilor pentru acordarea vizelor de scurtă ședere, Centrul Național de Vize poate:

a) solicita avizul Inspectoratului General pentru Imigrări, în cazurile stabilite prin protocol, aprobat prin ordin al ministrului afacerilor externe și al ministrului afacerilor interne;

b) consulta autoritățile competente ale statelor membre, potrivit prevederilor art. 22 din Codul de vize.

(3) Avizul Inspectoratului General pentru Imigrări prevăzut la alin.(2) lit.a) constată îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a), e), g) și h) și la art. 8 alin. (1) lit. b)-d).

(4) Inspectoratul General pentru Imigrări emite avizul prevăzut la alin. (2) lit. a) în termen de până la 7 zile lucrătoare de la data primirii solicitării Centrului Național de Vize. În situații temeinic justificate, termenul poate fi prelungit cu până la 7 zile lucrătoare.

(5) Viza de tranzit aeroportuar și viza de scurtă ședere se acordă de către autoritățile competente ale altor state Schengen, potrivit înțelegerilor de reprezentare încheiate în temeiul art. 8 din Codul de vize.

(6) Viza de scurtă ședere se acordă de către organele poliției de frontieră, la punctele de trecere a frontierei externe, potrivit prevederilor art. 35 și 36 din Codul de vize.

(7) Viza de lungă ședere se acordă de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României, cu aprobarea Centrului Național de Vize, numai după obținerea avizului Inspectoratului General pentru Imigrări.

(8) Avizul Inspectoratului General pentru Imigrări prevăzut la alin.(7) constată îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a), e), g) și h), art. 8 alin. (1) lit. b)-d) și la art. 27 alin. (4) lit. c) și d), precum și a condițiilor speciale pentru fiecare tip de viză de lungă ședere.

(9) Inspectoratul General pentru Imigrări emite avizul prevăzut la alin.(7) în termen de până la 30 de zile de la data primirii solicitării Ministerului Afacerilor

Externe. În cazuri temeinic justificate, când este necesară o examinare mai aprofundată a cererii, termenul poate fi prelungit cu 15 zile.

(10) Viza pentru străinii care sunt membri de familie ai cetățenilor români se acordă de misiunile diplomatice și de oficiile consulare ale României, fără plata taxelor.”

7. Punctul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„18. La articolul 33, alineatul (4¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

(4¹) Decizia de anulare sau, după caz, de revocare dispusă de misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României poate fi contestată la comisia prevăzută la art.31 alin.(3). Decizia de anulare sau de revocare dispusă de organele poliției de frontieră poate fi contestată în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Decizia de anulare sau de revocare dispusă de Inspectoratul General pentru Imigrări poate fi contestată în condițiile art.85.”

8. Punctul 35 se modifică și va avea următorul cuprins:

„35. La articolul 106³, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin.(2¹), cu următorul cuprins:

(2²) În situația în care străinul împotriva căruia se intenționează dispunerea interzicerii intrării în România posedă permis de ședere eliberat de un alt stat Schengen, se declanșează consultarea statului emitent al permisului, în conformitate cu procedura prevăzută în Manualul Sirene.”

Titlul III – Dispoziții finale

Art.44 – (1) Prezenta ordonanță intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Ordonanța de urgență a Guvernului nr.56/2007 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.424 din 26 iunie 2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.134/2008,

cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

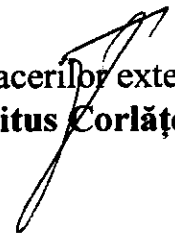
PRIM-MINISTRU

VICTOR - VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne
Gabriel Oprea

Ministrul afacerilor externe
Titus Corlățean

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale
și persoanelor vârstnice
Rovana Plumb

București, 26 august 2014
Nr. 25

